

DOGC número: 4990
DOGC data: 18/10/2007
DOGC pàgina: 37788

Departament de la Presidència

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

El President
de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

L'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix, en el capítol I del títol I, els drets i deures de l'àmbit civil i social, entre els quals s'inclouen els drets relatius als serveis socials. Aquests drets vinculen tots els poders públics, les disposicions dels quals els han de respectar i s'han d'interpretar i aplicar en el sentit més favorable perquè siguin plenament efectius. L'ur protecció és garantida jurisdiccionalment. Així mateix, l'Estatut estableix els principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques i encarrega als poders públics de promoure les mesures necessàries per a garantir-ne l'eficàcia plena. Entre aquests principis cal destacar els referents a la cohesió i el benestar socials, en aplicació dels quals els poders públics, entre altres mesures, han de promoure polítiques públiques que fomentin la cohesió social i que garanteixin un sistema de serveis socials, de titularitat pública i concertada, adequat als indicadors econòmics i socials de Catalunya, han de promoure polítiques preventives i comunitàries i han de garantir la qualitat del servei i la gratuïtat dels serveis socials que les lleis determinin com a bàsics.

La regulació que estableix l'Estatut s'emmarca en la Declaració universal dels drets humans, la Carta social europea i la Constitució espanyola. Així, l'article 25 de la Declaració universal de drets humans de les Nacions Unides, del 1948, proclama: «Tothom té dret a un nivell de vida que asseguri, a ell i a la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a l'alimentació, el vestit, l'habitatge, l'assistència mèdica i els serveis socials necessaris [...]»; l'article 14 de la Carta social europea disposa: «A fi d'assegurar l'exercici efectiu del dret a beneficiar-se dels serveis socials, les parts es comprometen a impulsar o organitzar serveis que, utilitzant mètodes de treball social, contribueixin al

benestar i al desenvolupament de les persones i dels grups en la comunitat, i a llur adaptació a l'entorn social [...].», i l'article 10.1 de la Constitució espanyola estableix: «La dignitat de la persona, els drets inviolables que li són inherents, el lliure desenvolupament de la personalitat, el respecte a la llei i als drets dels altres són fonament de l'ordre polític i de la pau social», la qual cosa s'ha de relacionar amb l'article 9.2, que ordena als poders públics de «promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en els quals s'integra siguin reals i efectives; remoure els obstacles que n'impedeixin o en dificultin la plenitud, i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.»

II

L'article 166 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, voluntariat, protecció de menors i promoció de les famílies i estableix que aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública; la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya; la regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social, i la intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats. D'altra banda, l'article 165 atribueix a la Generalitat l'organització i la gestió del patrimoni i dels serveis que integren els serveis socials del sistema de la seguretat social a Catalunya, l'ordenació i l'exercici de les potestats administratives sobre les institucions, les empreses i les fundacions que col·laboren amb el sistema de la seguretat social en matèria de serveis socials, i el reconeixement i la gestió de les pensions no contributives.

L'amplitud de les competències de la Generalitat no pot fer oblidar que l'Estatut estableix que Catalunya estructura la seva organització territorial bàsica en municipis i vegueries. L'article 84.2.m estableix que els governs locals tenen competències pròpies, en els termes que determinin les lleis, en la regulació i la prestació dels serveis d'atenció a les persones i dels serveis socials públics d'assistència primària i en el foment de les polítiques d'acolliment dels immigrants. L'article 84.1 garanteix als municipis un nucli de competències pròpies que han d'ésser exercides per aquestes entitats amb plena autonomia, subjecta només a control de constitucionalitat i de legalitat. Així mateix, l'article 92 configura la comarca com un ens local amb personalitat jurídica pròpia, format per municipis, amb competències gestores.

III

Els serveis socials són un dels sistemes de l'estat del benestar, conjuntament amb la seguretat social, el sistema de salut, el sistema d'educació, les polítiques per a l'ocupació, les polítiques d'habitatge i altres actuacions públiques. Els serveis socials són el conjunt d'intervencions que tenen com a objectiu garantir les necessitats bàsiques dels ciutadans, posant atenció en el manteniment de llur autonomia personal i promovent el desenvolupament de

les capacitats personals, en un marc de respecte per la dignitat de les persones.

L'anterior Llei de serveis socials de Catalunya, del 1985, la Llei d'administració institucional, de descentralització, de desconcentració i de coordinació del sistema català de serveis socials, del 1994, i el Decret legislatiu 17/1994, pel qual s'aprova la refosa de les lleis anteriors, defineixen els serveis socials, estableixen un dret genèric als serveis socials per a tota la població i fan una proposta de sistema de serveis socials que ha servit per a posar en marxa una estructura dels serveis socials, per a avançar en la responsabilització pública de les administracions i per a establir un sistema de participació dels agents implicats.

En aquest marc legislatiu, la Generalitat, els ajuntaments i la iniciativa social han contribuït a desenvolupar el sistema de serveis socials de Catalunya, format per recursos, per prestacions de serveis, tecnològiques i econòmiques i per programes, equips i activitats de prevenció, atenció i promoció social. Tanmateix, és un sistema que cal dotar de cobertura universal i en el qual cal fer un reconeixement específic del dret subjectiu d'accés als serveis socials.

Les transformacions i les noves realitats que viu la societat catalana plantegen nous reptes que cal afrontar des del consens i la cooperació social i política. El creixement demogràfic accelerat dels darrers anys, l'envelliment de la població, la diversitat de les famílies i els nuclis de convivència, les noves bosses de pobresa, el risc de desigualtats personals, col·lectives o territorials, les situacions de dependència que viuen moltes persones i la complexitat que comporta per a les famílies, i els canvis en el mercat laboral en són alguns exemples.

La construcció d'una societat de progrés ve determinada també pel nivell de cohesió social, la qual es basa en la igualtat d'oportunitats i en la promoció social i individual. Els serveis socials són un instrument per a afavorir l'autonomia de les persones, per a millorar les condicions de vida, per a eliminar situacions d'injustícia social i per a afavorir la inclusió social.

IV

Els serveis socials han permès pal·liar situacions de desigualtat. Cal, però, millorar i consolidar el Sistema Català de Serveis Socials perquè doni resposta a les necessitats actuals. Amb aquest objectiu, aquesta llei configura el dret a l'accés als serveis socials com un dret subjectiu de caràcter universal, que esdevé un principi bàsic del Sistema, orientat a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i el progrés social de les persones. Al mateix temps, aquesta llei organitza els serveis socials des d'una definició competencial basada en la descentralització i en la subsidiarietat, amb més participació i amb més coordinació i cooperació dins el sector. El Sistema Català de Serveis Socials es configura així com un dels pilars de l'estat del benestar a Catalunya.

L'efectivitat del principi d'universalitat del dret a l'accés als serveis socials rau en el finançament de les prestacions. Per tant, qualsevol opció requereix uns

estudis econòmics previs que garanteixin la sostenibilitat de les propostes. El finançament hauria d'ésser mixt, amb una implicació important dels pressupostos públics, de la Generalitat i de les corporacions locals, per a finançar les prestacions, i dels usuaris, per a contribuir a pagar-les. Per això, el model que aquesta llei incorpora s'articula per mitjà d'una cartera de serveis definida com un instrument dinàmic a partir de l'estudi de la realitat social i territorial i des de la previsió i la planificació, i finançada públicament amb criteris de sostenibilitat que, en alguns casos, poden requerir la participació dels usuaris en el pagament dels serveis. Això no obstant, el Govern i els òrgans assessors en matèria de serveis socials han de mantenir al dia els estudis estadístics que permetin la comparació permanent dels percentatges de despesa i dels programes prioritaris en aquest àmbit i han de vetllar perquè el model convergeixi amb el model representat pels deu països més avançats de la Unió Europea.

La descentralització que es proposa exigeix cercar fórmules que facin compatibles el dret de les persones a la igualtat en l'accés als serveis, independentment del lloc on visquin, amb la necessària diversitat d'opcions territorials i sectorials. L'organització dels serveis socials i la coordinació amb els altres sectors del benestar s'han de centrar en l'atenció a les persones i han de permetre de dissenyar programes transversals, com els socio-sanitaris, els socioeducatius i els sociolaborals. D'altra banda, el principi de subsidiarietat fa prevaler l'actuació de les instàncies més properes sempre que compleixin els requisits de l'eficiència. Això implica apoderar les persones, les famílies i les entitats d'iniciativa social, perquè, si volen, es puguin fer càrrec de la cobertura de determinades necessitats dins la comunitat, amb el suport dels serveis socials públics, sens perjudici que la Generalitat i les corporacions locals, d'acord amb llurs competències, siguin les responsables del desenvolupament, la planificació, la coordinació operativa de les accions, l'avaluació i la descentralització de la gestió.

S'ha de repensar i reestructurar la participació i la implicació ciutadanes en el sistema de serveis socials, en els seus diferents nivells, el central, el local i el dels centres, sia mitjançant òrgans formals sia amb experiències d'innovació democràtica, tant en la definició de les necessitats i la presa de decisions com en la gestió dels serveis. També s'han d'abordar les relacions amb les entitats voluntàries per tal que, respectant llurs elements essencials, com l'autonomia, la independència i l'esperit crític, es trobin fórmules de col·laboració amb les administracions públiques, aprofitant l'acció voluntària supervisada per personal professional qualificat, però clarament deslligada del treball del personal professional. Així mateix, s'ha d'avançar en el reconeixement del paper del sector privat, especialment en la prestació de serveis, i en la potenciació de la iniciativa social de la societat civil organitzada, especialment com a representació dels diferents col·lectius. D'altra banda, cal reservar al sector públic, a més de la gestió directa de determinats serveis, les competències de planificació, ordenació, avaluació i coordinació general del sistema; de seguiment, avaluació i control de les prestacions garantides; de garantia de la qualificació, formació i professionalitat del personal, i de registre, control, inspecció i règim disciplinari.

És important assolir la implicació i identificació dels ciutadans en les polítiques que es desenvolupen i associar en llur formulació i aplicació un major nombre de persones i organitzacions, amb l'objectiu d'obtenir més transparència i responsabilització. En aquest sentit, cal reconèixer el paper essencial de les entitats del tercer sector en la creació del model de serveis socials a Catalunya i de l'extensa xarxa que posen a l'abast de les persones en situació d'exclusió social, de risc o de vulnerabilitat. És per això que cal garantir l'establiment d'un model de cooperació i concertació públic i privat que les fomenti i els doni estabilitat, i també prioritzar l'aplicació de clàusules socials en la contractació per a la gestió de serveis públics. Les entitats representatives dels beneficiaris dels serveis socials i del tercer sector social contribueixen a fer efectives les obligacions dels poders públics d'aconseguir la igualtat d'oportunitats de totes les persones, una qualitat de vida millor, el desplegament d'una xarxa de serveis socials adequada a les necessitats, la identificació de necessitats emergents, la sensibilització social i la participació ciutadana, i també la solidaritat i la cohesió social en la constitució d'una societat més justa.

V

En l'elaboració d'aquesta llei s'ha plantejat un procés de participació molt ampli, per a cercar el màxim consens possible de tots els sectors implicats en els serveis socials. A partir d'un document de bases, elaborat per un comitè d'experts, s'ha engegat un procés de participació que ha permès presentar i debatre el futur dels serveis socials amb els ajuntaments, els consells comarcals i les diputacions, amb les entitats prestadores de serveis socials, amb els sindicats i les patronals, amb les associacions d'entitats d'iniciativa social del sector, amb les associacions i les federacions d'usuaris i amb els col·legis professionals. Cal valorar el debat i les aportacions fetes, que han enriquit el plantejament inicial i que han permès aprofundir en els objectius. Aquest procés de participació ha generat un ampli consens sobre la pertinència de prioritzar els valors presents en la legislació i els principis rectors d'universalitat, igualtat, responsabilitat pública, solidaritat, participació cívica, globalitat, subsidiarietat, prevenció i dimensió comunitària, foment de la cohesió social, normalització, coordinació, atenció personalitzada i integral, respecte pels drets i la dignitat de la persona, foment de l'autonomia personal, economia, eficiència, eficàcia i qualitat dels serveis socials.

El procés també ha permès posar de manifest el repte d'assolir la cohesió i la justícia socials. Aquest repte afecta tots els agents del sector i comporta modernitzar els serveis socials i compartir els objectius, d'acord amb les realitats i les demandes de la societat catalana. Cal un canvi que vagi des dels requisits mínims dels equipaments, dels quals s'han de potenciar els aspectes de la qualitat assistencial, fins a les mesures de control, inspecció i seguiment dels aspectes qualitatius. Cal que, a partir d'uns mínims que garanteixin l'atenció digna a les persones, s'articulin formes que permetin la diversitat, la innovació, la flexibilitat, l'optimització dels recursos i l'adaptació als territoris i a llurs característiques socioeconòmiques. Les taules sectorials dels diferents àmbits dels serveis socials, amb presència de l'Administració, han d'avançar cap a l'homologació de les condicions laborals dels treballadors en aquest camp.

Els serveis socials s'estructuren en dos nivells: l'atenció bàsica i l'especialitzada. L'atenció bàsica, de caràcter públic i local, és un dispositiu potent d'informació, diagnòstic, orientació, suport, intervenció i assessorament individual i comunitari que, a més d'ésser la porta d'entrada habitual al sistema de serveis socials, és l'eix vertebrador de tota la xarxa de serveis i aprofita el model consagrat per l'experiència dels ajuntaments i dels consells comarcals. Les prestacions s'articulen a partir d'aquesta via d'accés i inclouen les prestacions d'atenció domiciliària, que pretenen facilitar que la persona pugui romandre a casa seva; les prestacions teleassistencials i les ajudes tècniques, que faciliten l'autonomia de les persones; els serveis diürns, amb serveis propers que afavoreixen també la permanència en l'entorn, i els serveis residencials, que, tot i el canvi de lloc de residència que comporten, han d'allunyar la persona tan poc com es pugui del seu cercle de relacions. Per a complementar aquestes prestacions de servei, es poden establir prestacions econòmiques, que sempre que sigui possible s'han de condicionar, mitjançant el xec servei o un altre sistema, a la utilització d'un servei.

La Cartera de serveis socials i els reglaments que ordenin l'atenció bàsica i l'atenció especialitzada han de fixar les ràtios de personal professional, les titulacions d'accés i els perfils professionals per a assegurar la qualitat i l'eficiència en la prestació dels serveis socials garantits del sistema.

VI

Aquesta llei s'estructura en nou títols. El títol I, a més de definir els objectius i les finalitats dels serveis socials, desenvolupa els principis rectors i fa una aproximació als destinataris dels serveis socials. La principal innovació d'aquesta llei és que l'articulat inclou una descripció detallada dels drets i deures de les persones amb relació als serveis socials, la qual cosa els atorga la protecció derivada del rang de la norma que els reconeix.

El títol II regula el sistema de serveis socials de responsabilitat pública i n'ordena l'estructura, les funcions i les prestacions. La principal novetat és la introducció de la Cartera de serveis socials com a instrument per a assegurar l'accés a les prestacions garantides del sistema de serveis socials de la població que les necessiti. Aquesta llei inclou, mitjançant un annex, un catàleg de serveis que ha de constituir la guia perquè el Govern elabori la primera cartera de serveis d'acord amb les directrius que estableix la mateixa llei.

El títol III estableix el règim competencial i organitzatiu. El capítol I regula les competències de les administracions públiques. El capítol II regula l'organització territorial dels serveis, basada en el principi de subsidiarietat, i ordena la descentralització. El capítol III regula la planificació dels serveis socials. El capítol IV regula la coordinació i la col·laboració interadministratives. I el capítol V és la principal novetat, ja que regula el paper dels professionals en els serveis socials.

El títol IV regula la participació cívica en tots els nivells dels serveis socials. Introdueix el traspàs de la informació i els procediments de participació per a

reforçar la capacitat de les persones d'incidir en la innovació i el futur dels serveis socials.

El títol V regula el finançament dels serveis socials i ordena especialment les obligacions de les administracions i dels usuaris en el finançament.

El títol VI regula el paper de la iniciativa privada social i mercantil en els serveis socials i ordena l'actuació de les administracions públiques amb relació a les entitats privades.

Els títols VII, VIII i IX regulen, respectivament, la formació i la recerca en els serveis socials, la qualitat dels serveis socials i la inspecció, el control i el règim sancionador.

Diverses disposicions addicionals completen la regulació dels serveis socials, entre les quals cal destacar-ne una que aborda la greu situació de les persones amb dependència, que necessiten més autonomia per a fer activitats de la vida diària. Es reconeix de manera expressa que es tracta d'una contingència de caràcter general, una responsabilitat comuna i solidària del conjunt de la societat. La Llei de l'Estat 39/2006, del 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, ha establert el marc general d'aquesta política. Atès que la Generalitat té competència exclusiva en aquesta matèria, cal mantenir el marc català de referència. Així, les prestacions en l'àmbit de l'atenció a la dependència i la vida autònoma s'integren en el Sistema Català de Serveis Socials, que esdevé un sistema únic i integral a Catalunya.

VII

Aquesta llei vol avançar en el reconeixement del dret als serveis socials de totes les persones en una doble direcció. En primer lloc, vol garantir el dret a la igualtat d'accés, defensant la igualtat d'oportunitats per a accedir als serveis socials com un instrument d'autonomia per a gaudir d'una integració real en la societat. En segon lloc, vol fomentar la solidaritat, garantint l'atenció prioritària a les persones que, per motiu de llur minoria d'edat, dependència o situació de risc o de vulnerabilitat, necessiten els serveis socials per a compensar els déficits que experimenta llur qualitat de vida. En definitiva, vol contribuir a garantir la llibertat, la dignitat i el benestar de les persones.

Títol I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

1. Aquesta llei regula i ordena el sistema de serveis socials amb la finalitat de garantir-hi l'accés universal per a fer efectiva la justícia social i promoure el benestar del conjunt de la població.

2. En el marc del que estableix l'apartat 1, també és objecte d'aquesta llei aconseguir que els serveis socials es prestin amb els requisits i els estàndards de qualitat òptims necessaris per a garantir la dignitat i la qualitat de vida de les persones.

Article 2

Sistema de serveis socials

1. El sistema de serveis socials és integrat pel conjunt de recursos, equipaments, projectes, programes i prestacions de titularitat pública i privada destinats a la finalitat que estableix l'article 3.

2. El sistema públic de serveis socials és integrat pels serveis socials de titularitat pública i els de titularitat privada acreditats i concertats per l'Administració d'acord amb el que estableix aquesta llei. Tots aquests serveis configuren conjuntament la xarxa d'atenció pública.

3. Els serveis socials de titularitat pública garanteixen l'existència i el desenvolupament de les accions bàsiques, i també l'equitat territorial, que contribueixen a la justícia i al benestar socials, d'acord amb el que estableix el títol II.

4. Els serveis socials de titularitat privada participen en l'acció social mitjançant l'acompliment d'activitats i prestacions de serveis socials, d'acord amb el que estableix aquesta llei, sota la inspecció, el control i el registre de la Generalitat.

Article 3

Finalitat dels serveis socials

1. Els serveis socials tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de llurs necessitats personals bàsiques i de les necessitats socials, en el marc de la justícia social i del benestar de les persones.

2. Són necessitats socials, als efectes del que estableix l'apartat 1, les que repercuteixen en l'autonomia personal i el suport a la dependència, en una millor qualitat de vida personal, familiar i de grup, en les relacions interpersonals i socials i en el benestar de la col·lectivitat. Les necessitats personals bàsiques són les pròpies de la subsistència i la qualitat de vida de cada persona.

3. Els serveis socials s'adrecen especialment a la prevenció de situacions de risc, a la compensació de dèficits de suport social i econòmic i de situacions de vulnerabilitat i de dependència i a la promoció d'actituds i capacitats de les persones com a principals protagonistes de llur vida.

4. La finalitat dels serveis socials s'aconsegueix mitjançant les actuacions, els programes transversals, els projectes comunitaris i les prestacions de serveis, econòmiques i tecnològiques que estableixi la Cartera de serveis socials.

Article 4

Objectius de les polítiques de serveis socials

Les actuacions dels poders públics en matèria de serveis socials tenen els objectius essencials següents:

- a) Detectar les necessitats personals bàsiques i les necessitats socials.
- b) Prevenir, atendre i promoure la inserció social en les situacions de marginació i d'exclusió social.
- c) Facilitar que les persones assoleixin l'autonomia personal i funcional en la unitat familiar o de convivència que desitgin.
- d) Afavorir la convivència social.
- e) Afavorir la igualtat efectiva de les persones, eliminant discriminacions per raó de gènere o de discapacitat o per qualsevol altra condició o circumstància personal o social arbitrària.
- f) Atendre les necessitats derivades de la manca de recursos bàsics i dels dèficits en les relacions personals i amb l'entorn, evitant, si és possible, la institucionalització segregadora com a solució de les dites mancances.
- g) Assignar equitativament l'ús dels recursos socials disponibles.
- h) Promoure la cohesió social i la resolució comunitària de les necessitats socials, mitjançant polítiques preventives i comunitàries a tot el territori; fer dels serveis socials un factor productiu essencial i generador d'ocupació de qualitat, i normalitzar l'activitat econòmica del sector.
- i) Promoure la participació, l'associacionisme, l'ajuda mútua, l'acció voluntària i les altres formes d'implicació solidària en els afers de la comunitat.
- j) Promoure la tolerància, el respecte i la responsabilitat en les relacions personals, familiars, convivencials i socials.
- k) Lluitar contra l'estigmatització dels col·lectius desafavorits atesos pels serveis socials.

Article 5

Principis rectors del sistema públic dels serveis socials

El sistema públic de serveis socials es regeix pels principis següents:

a) Universalitat: Els poders públics han de garantir a tothom el dret d'accés als serveis socials i llur ús efectiu en condicions d'igualtat, equitat i justícia redistributiva. Aquest principi no exclou, però, que l'accés es pugui condicionar al fet que els usuaris compleixin determinats requisits i paguin una contraprestació econòmica per assegurar la coresponsabilitat entre els usuaris i les administracions públiques i la sostenibilitat del sistema.

b) Igualtat: S'ha de poder accedir als serveis socials i s'han de poder utilitzar sense cap mena de discriminació arbitrària per raó de les circumstàncies personals, de gènere, socials o territorials. Tanmateix, aquest principi és compatible amb una discriminació positiva si aquesta es justifica en una recerca de la igualtat real i facilita la integració social.

c) Responsabilitat pública: Els poders públics han de garantir la disponibilitat dels serveis socials mitjançant la regulació i l'aportació dels mitjans humans, tècnics i financers i dels equipaments necessaris per a garantir els drets reconeguts. També n'han d'assegurar la planificació, la coordinació, el control, la continuïtat del servei si se'n determina la necessitat, l'execució i l'avaluació amb criteris d'equitat, justícia social i qualitat.

d) Solidaritat: Les polítiques i actuacions de serveis socials s'han de basar en la solidaritat i la justícia socials com a principi inspirador de les relacions humanes, amb l'objectiu de cooperar al benestar general.

e) Participació cívica: El funcionament dels serveis socials ha d'incorporar la participació de la ciutadania en la programació, l'avaluació i el control. També s'ha de garantir la participació dels usuaris en el seguiment i en l'avaluació de la gestió dels serveis.

f) Globalitat: Els serveis socials han de donar resposta integral a les necessitats personals, familiars i socials considerant conjuntament els aspectes relatius a la prevenció, l'atenció, la promoció i la inserció.

g) Subsidiarietat: Inclou els principis de proximitat i descentralització. Els serveis socials s'han de prestar en l'àmbit personal més proper als usuaris.

h) Prevenció i dimensió comunitària: Les polítiques de serveis socials han d'actuar sobre les causes dels problemes socials i han de prioritzar les accions preventives i l'enfocament comunitari de les intervencions socials.

i) Foment de la cohesió social: Els serveis socials han de contribuir a la cohesió social incorporant elements que afavoreixin la inclusió i la integració social.

j) Normalització: Els serveis socials s'han de prestar a través dels mitjans habituals, evitant els serveis que separin les persones de llur unitat de convivència i de la comunitat o que no les hi integrin, a fi d'afavorir que s'insereixin en les activitats familiars, convivencials, laborals i socials.

k) Coordinació: El sistema de serveis socials s'ha de fonamentar en l'actuació coordinada entre els diversos sistemes de benestar social, que inclouen

l'educació, la salut, les pensions, el treball i l'habitatge, entre les administracions públiques i entre aquestes i la societat civil organitzada, amb la finalitat d'establir actuacions coherents i programes d'actuació conjunts.

l) Atenció personalitzada i integral: Els serveis socials han d'assegurar una atenció personalitzada mitjançant la valoració integral de la situació personal, familiar i comunitària de l'usuari o usuària.

m) Respecte pels drets de la persona: Les actuacions en matèria de serveis socials han de respectar sempre la dignitat de la persona i els seus drets.

n) Foment de l'autonomia personal: Els serveis socials han de facilitar que les persones disposin de les condicions adequades per a desenvolupar els projectes vitals, dins la unitat de convivència que desitgin, d'acord amb la naturalesa dels serveis i llurs condicions d'utilització.

o) Economia, eficiència i eficàcia: Els serveis socials s'han de gestionar amb criteris d'economia, eficiència i eficàcia.

p) Qualitat dels serveis: El sistema de serveis socials ha d'aplicar criteris d'avaluació de la qualitat dels programes, les actuacions i les prestacions, prenent com a referència el concepte de qualitat de vida i vetllant perquè els serveis i els recursos s'adaptin a les necessitats socials i al desenvolupament de la comunitat.

q) Continuitat dels serveis: El sistema de serveis socials ha de garantir la continuïtat en el temps de les prestacions establertes per llei i per reglament i n'ha de millorar la gestió i la qualitat, sense que es produeixi una reducció o supressió injustificada de qualsevol dels serveis que integren el sistema.

Article 6

Titulars del dret a accedir als serveis socials

1. Els serveis socials s'ofereixen a tota la població i tenen com a destinataris les persones que necessiten informació, valoració, diagnòstic, orientació, suport, intervenció i assessorament individual, familiar o comunitari per a fer front a situacions de necessitat personal bàsica, de manca de cohesió social o familiar o de desigualtat i per a prevenir-les.

2. Són titulars del dret a accedir al sistema públic de serveis socials els ciutadans dels estats membres de la Unió Europea empadronats en un municipi de Catalunya.

3. Poden accedir al sistema públic de serveis socials les persones que no compleixen la condició que fixa l'apartat 2 si es troben en estat de necessitat personal bàsica, d'acord amb el que estableix la legislació en matèria d'estrangeria.

4. El que estableix aquest article s'entén sens perjudici dels requisits addicionals per a l'accés a determinades prestacions, d'acord amb llur naturalesa, llurs característiques específiques i llur disponibilitat.

Article 7

Situacions amb necessitat d'atenció especial

Són destinataris dels serveis socials, especialment, les persones que estiguin en alguna o algunes de les situacions següents:

- a) Discapacitat física, psíquica o sensorial.
- b) Malalties mentals i malalties cròniques.
- c) Necessitat social, com les relacionades amb la manca d'habitatge o amb la desestructuració familiar.
- d) Drogodependències i altres addiccions.
- e) Violència i delinqüència juvenils.
- f) Exclusió i aïllament socials.
- g) Vulnerabilitat, risc o dificultat social per a la gent gran, la infància i l'adolescència.
- h) Violència masclista i les diverses manifestacions de violència familiar.
- i) Discriminació per raó de sexe, lloc de procedència, discapacitat, malaltia, ètnia, cultura o religió o per qualsevol altra raó.
- j) Problemes de convivència i de cohesió social.
- k) El fet d'haver estat víctima de delictes violents, un mateix o els familiars.
- l) Sotmetiment a mesures d'execució penal, propi o dels familiars.
- m) Condicions laborals precàries, desocupació i pobresa.
- n) Urgències socials.
- o) Emergències socials per catàstrofes.
- p) Petició d'asil.

Article 8

Garantia dels drets i les llibertats fonamentals

1. S'ha de tenir una cura especial a garantir els drets i les llibertats fonamentals i a facilitar-ne l'exercici en la relació que s'estableix amb les persones per a la prestació dels serveis socials.

2. Els professionals i les entitats que gestionen serveis socials han d'orientar llur activitat de manera que es garanteixi especialment la dignitat de les persones, llur benestar i el respecte a llur autonomia i intimitat.

3. L'Administració pública ha de vetllar per l'efectivitat dels drets dels destinataris dels serveis socials.

Article 9

Dret d'accés als serveis socials

1. Totes les persones tenen dret a accedir a l'atenció social i a gaudir-ne, sense discriminació per raó de lloc de naixement, ètnia, sexe, orientació sexual, estat civil, situació familiar, malaltia, religió, ideologia, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social.

2. Els destinataris dels serveis socials, d'acord amb el que estableix l'apartat 1, tenen dret a:

a) Disposar d'un pla d'atenció social individual, familiar o convivencial, en funció de la valoració de la situació, que s'ha de d'aplicar tècnicament per procediments reconeguts i homologats.

b) Rebre serveis de qualitat i conèixer els estàndards aplicables amb aquesta finalitat, i dret que se'n tingui en compte l'opinió en el procés d'avaluació.

c) Rebre de manera continuada els serveis socials mentre estiguin en situació de necessitar el servei.

d) Rebre una atenció urgent o prioritària en les situacions que no puguin esperar el torn ordinari, en els supòsits determinats per l'administració competent.

e) Tenir assignat un professional o una professional de referència que sigui l'interlocutor principal i que vetlli per la coherència, la coordinació amb els altres sistemes de benestar i la globalitat del procés d'atenció, i canviar, si escau, de professional de referència, d'acord amb les possibilitats de l'àrea bàsica de serveis socials.

f) Renunciar a les prestacions i els serveis concedits, llevat que la renúncia afecti els interessos de menors d'edat o de persones incapacitades o presumptament incapaces.

g) Decidir si volen rebre un servei social i escollir lliurement el tipus de mesures o de recursos que s'han d'aplicar, d'entre les opcions que els siguin

presentades, i també participar en la presa de decisions sobre el procés d'intervenció acordat.

h) La confidencialitat de les dades i de les informacions que constin en llurs expedients, d'acord amb la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

Article 10

Dret a la informació en l'àmbit dels serveis socials

En l'àmbit dels serveis socials totes les persones tenen dret a reclamar i a rebre informació veraç sobre els serveis i, en especial, tenen dret a:

a) Rebre informació suficient i entenedora sobre els serveis i les prestacions disponibles, els criteris d'adjudicació i les prioritats per a rebre'ls, sobre els drets i deures dels destinataris i els usuaris, i sobre els mecanismes de presentació de queixes i reclamacions, que han d'ésser exposats de forma visible en els centres d'atenció.

b) Rebre per escrit i, si cal, de paraula, en llenguatge entenedor i accessible, la valoració de llur situació, la qual, si escau, ha d'incloure la qualificació de les necessitats dels familiars o de les persones que en tenen cura.

c) Rebre informació prèvia amb relació a qualsevol intervenció que els afecti a fi que, si escau, hi puguin donar llur consentiment específic i lliure. El consentiment s'ha de donar per escrit quan impliqui l'ingrés en un establiment residencial de serveis socials. En el cas de les persones incapacitades i de les que, per raó de llurs circumstàncies personals, poden ésser declarades incapaces, s'ha de seguir el procediment legalment establert.

d) Accedir a llurs expedients individuals, en tot el que no vulneri el dret a la intimitat de terceres persones, i obtenir-ne còpies, d'acord amb el que estableixen les lleis. Aquest dret no inclou, tanmateix, l'accés a les anotacions que el personal professional hagi fet en l'expedient.

e) Presentar suggeriments, obtenir informació, poder presentar queixes i reclamacions, i rebre'n resposta dins el període legalment establert.

f) Disposar dels ajuts i els suports necessaris per a comprendre la informació que els sigui donada si tenen dificultats derivades del desconeixement de la llengua o si tenen alguna discapacitat física, psíquica o sensorial, a fi de garantir l'exercici de llurs drets i facilitar que puguin participar plenament en el procés d'informació i de presa de decisions.

Article 11

Protecció dels drets dels infants i els adolescents

En el cas dels infants i els adolescents en situació de risc, el règim jurídic de protecció ha d'establir la forma d'exercir els drets establerts pels articles 8, 9 i 10 en l'àmbit dels serveis i els recursos per als infants i els adolescents.

Article 12

Drets específics dels usuaris de serveis residencials i diürns

1. Els usuaris de serveis residencials i diürns, a més dels drets que reconeixen els articles 8, 9 i 10, tenen dret a:

- a) L'exercici de la llibertat individual per a ingressar i romandre a l'establiment i per a sortir-ne, sens perjudici del que estableix la legislació vigent respecte als menors d'edat, les persones incapacitades i les persones sotmeses a mesures judicials d'internament.
- b) Conèixer el reglament intern del servei, i també els drets i els deures, que s'han d'explicar de manera entenedora i accessible, especialment quan afecten infants i adolescents.
- c) Rebre una atenció personalitzada d'acord amb llurs necessitats específiques.
- d) Accedir a l'atenció social, sanitària, farmacèutica, psicològica, educativa i cultural i, en general, a l'atenció de totes les necessitats personals, per a aconseguir un desenvolupament personal adequat, en condicions d'igualtat respecte a l'atenció que reben els altres ciutadans.
- e) Comunicar i rebre lliurement informació per qualsevol mitjà de difusió de manera accessible.
- f) El secret de les comunicacions, llevat que es dicti una resolució judicial que el suspengui.
- g) La intimitat i la privacitat en les accions de la vida quotidiana, dret que ha d'ésser recollit pels protocols d'actuació i d'intervenció del personal del servei.
- h) Considerar com a domicili l'establiment residencial on viuen i mantenir la relació amb l'entorn familiar, convivencial i social, tot respectant les formes de vida actuals.
- i) Participar en la presa de decisions del centre que els afectin individualment o col·lectivament per mitjà del que estableix la normativa i el reglament de règim intern, i associar-se per a afavorir la participació.
- j) Accedir a un sistema intern de recepció, seguiment i resolució de suggeriments i queixes.
- k) Tenir objectes personals significatius per a personalitzar l'entorn on viuen, sempre que respectin els drets de les altres persones.

- l) Exercir lliurement els drets polítics, respectant el funcionament normal de l'establiment i la llibertat de les altres persones.
- m) Exercir la pràctica religiosa, respectant el funcionament normal de l'establiment i la llibertat de les altres persones.
- n) Obtenir facilitats per a fer la declaració de voluntats anticipades, d'acord amb la legislació vigent
- o) Rebre de manera continuada la prestació dels serveis i les prestacions econòmiques i tecnològiques en les condicions que s'estableixin per reglament.
- p) No ésser sotmès a cap mena d'immobilització o restricció de la capacitat física o intel·lectual per mitjans mecànics o farmacològics sense prescripció facultativa i supervisió, llevat que hi hagi un perill imminent per a la seguretat física dels usuaris o de terceres persones. En aquest darrer cas, les actuacions s'han de justificar documentalment, han de constar en l'expedient de l'usuari o usuària i s'han de comunicar al Ministeri Fiscal, d'acord amb el que estableix la legislació.
- q) Conèixer el cost dels serveis que reben i, si escau, conèixer la contraprestació de l'usuari o usuària.

2. Els infants que es troben sota mesures de protecció en centres residencials tenen dret a un pla de retorn a llurs famílies i a viure en centres pròxims a llur comunitat, sempre que les mesures de protecció així ho recomanin.

3. El reglament intern del servei pot desplegar i concretar la forma d'exercir els drets que reconeix l'apartat 1, respectant-ne sempre el contingut essencial i sense restringir els efectes que deriven de llur reconeixement per les lleis.

Article 13

Deures amb relació als serveis socials

1. Les persones que accedeixen als serveis socials o, si escau, llurs familiars o representants legals, tenen els deures següents:

a) Facilitar les dades personals, convivencials i familiars veraces i presentar els documents fidedignes que siguin imprescindibles per a valorar-ne i atendre'n la situació.

b) Complir els acords relacionats amb la prestació concedida i seguir el pla d'atenció social individual, familiar o convivencial i les orientacions del personal professional, i comprometre's a participar activament en el procés.

c) Comunicar els canvis que es produeixen en llur situació personal i familiar que puguin afectar les prestacions sol·licitades o rebudes.

d) Destinar la prestació a la finalitat per a la qual s'ha concedit.

- e) Retornar els diners rebuts indegudament.
 - f) Comparèixer davant l'Administració, a requeriment de l'òrgan que hagi atorgat una prestació.
 - g) Observar una conducta basada en el respecte mutu, la tolerància i la col·laboració per a facilitar la convivència en l'establiment i la resolució dels problemes.
 - h) Respectar la dignitat i els drets del personal dels serveis com a persones i com a treballadors.
 - i) Atendre les indicacions del personal i comparèixer a les entrevistes a què siguin convocats, sempre que no atemptin contra la dignitat i la llibertat de les persones.
 - j) Utilitzar amb responsabilitat les instal·lacions del centre i tenir-ne cura.
 - k) Complir les normes i els procediments per a l'ús i el gaudi de les prestacions.
 - l) Contribuir al finançament del cost del centre o servei si així ho estableix la normativa aplicable.
 - m) Complir els altres deures que estableixi la normativa reguladora dels centres i serveis socials de Catalunya.
2. Els infants i els adolescents, i llurs pares, mares i tutors legals, tenen els deures que estableix la legislació.

Títol II

Del sistema públic de serveis socials

Capítol I

Disposicions generals i tipologia dels serveis i les prestacions

Article 14

Definició

1. El sistema públic de serveis socials és integrat pel conjunt de recursos, prestacions, activitats, programes, projectes i equipaments destinats a l'atenció social de la població, de titularitat de l'Administració de la Generalitat, de les entitats locals i d'altres administracions, i també els que l'Administració concerta amb les entitats d'iniciativa social o privada.
2. El sistema públic de serveis socials funciona de manera integrada i coordinada en xarxa, d'acord amb el marc normatiu comú que regula les activitats de serveis socials.

Article 15

Estructura

1. El sistema públic de serveis socials s'organitza en forma de xarxa per a treballar en coordinació, en col·laboració i amb el diàleg entre tots els actors que intervenen en el procés d'atenció a les persones, i s'estructura en serveis socials bàsics i en serveis socials especialitzats.
2. La Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública és integrada pel conjunt dels serveis i centres de serveis socials de Catalunya que són acreditats per la Generalitat per a gestionar les prestacions incloses en aquesta llei o en la Cartera de serveis socials.

Article 16

Els serveis socials bàsics

1. Els serveis socials bàsics són el primer nivell del sistema públic de serveis socials i la garantia de més proximitat als usuaris i als àmbits familiar i social.
2. Els serveis socials bàsics s'organitzen territorialment i estan dotats d'un equip multidisciplinari que ha de fomentar el treball i la metodologia interdisciplinaris, integrat pel personal professional necessari per al compliment de llurs funcions, amb l'estructura directiva i de suport tècnic i administratiu que s'estableixi per reglament. Els serveis socials bàsics inclouen els equips bàsics, els serveis d'ajuda a domicili i de teleassistència i els serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents.
3. Els serveis socials bàsics tenen un caràcter polivalent, comunitari i preventiu per a fomentar l'autonomia de les persones perquè visquin dignament, atenent les diferents situacions de necessitat en què es troben o que es puguin presentar. Els serveis socials bàsics han de donar respostes en l'àmbit propi de la convivència i la relació dels destinataris dels serveis.

Article 17

Funcions dels serveis socials bàsics

Corresponen als serveis socials bàsics les funcions següents:

- a) Detectar les situacions de necessitat personal, familiar i comunitària en llur àmbit territorial.
- b) Oferir informació, orientació i assessorament a les persones amb relació als drets i els recursos socials i a les actuacions socials a què poden tenir accés.
- c) Valorar i fer els diagnòstics social, socioeducatiu i sociolaboral de les situacions de necessitat social a petició de l'usuari o usuària, del seu entorn

familiar, convivencial o social o d'altres serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, d'acord amb la legislació de protecció de dades.

d) Proposar i establir el programa individual d'atenció a la dependència i de promoció de l'autonomia personal, excepte en aquelles situacions en què la persona estigui ingressada de manera permanent en un centre de la xarxa pública. En aquests darrers casos, els serveis de treball social del centre de la xarxa pública han d'elaborar el dit programa.

e) Revisar el programa individual d'atenció a la dependència i de promoció de l'autonomia personal quan correspongui.

f) Acomplir les actuacions preventives, el tractament social o socioeducatiu i les intervencions necessàries en situacions de necessitat social i fer-ne l'avaluació.

g) Intervenir en els nuclis familiars o convivencials en situació de risc social, especialment si hi ha menors.

h) Impulsar projectes comunitaris i programes transversals, especialment els que cerquen la integració i la participació socials de les persones, les famílies, les unitats de convivència i els grups en situació de risc.

i) Prestar serveis d'ajuda a domicili, teleassistència i suport a la unitat familiar o de convivència, sens perjudici de les funcions dels serveis sanitaris a domicili.

j) Prestar serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents.

k) Orientar l'accés als serveis socials especialitzats, especialment els d'atenció diürna, tecnològica i residencial.

l) Promoure mesures d'inserció social, laboral i educativa.

m) Gestionar prestacions d'urgència social.

n) Aplicar protocols de prevenció i d'atenció davant de maltractaments a persones dels col·lectius més vulnerables.

o) Gestionar la tramitació de les prestacions econòmiques d'àmbit municipal i comarcal i les altres que li siguin atribuïdes.

p) Coordinar-se amb els serveis socials especialitzats, amb els equips professionals dels altres sistemes de benestar social, amb les entitats del món associatiu i amb les que actuen en l'àmbit dels serveis socials.

q) Informar a petició de jutges i fiscals sobre la situació personal i familiar de persones afectades per causes judicials.

Article 18

Els serveis socials especialitzats

1. Els serveis socials especialitzats s'organitzen atenent la tipologia de les necessitats, per tal de donar resposta a situacions i necessitats que requereixen una especialització tècnica o la disposició de recursos determinats.
2. Els serveis socials especialitzats es presten per mitjà de centres, serveis, programes i recursos dirigits a persones i col·lectius que, en funció de llurs necessitats, requereixen una atenció específica.
3. Els serveis socials especialitzats s'organitzen en forma de xarxa sobre el territori atenent el principi de descentralització, les característiques dels nuclis de població i la incidència de les necessitats que atenen.
4. Els serveis socials especialitzats inclouen els equips tècnics de valoració, que tenen com a funció principal valorar i diagnosticar les situacions de necessitat social que no es poden abordar des d'un servei social bàsic, tenint en compte els corresponents informes de derivació dels serveis socials bàsics, i que determinen l'accés a altres prestacions del sistema.

Article 19

Funcions dels serveis socials especialitzats

Corresponen als serveis socials especialitzats les funcions següents:

- a) Donar suport tècnic als serveis socials bàsics i col·laborar-hi, en les matèries de llur competència.
- b) Valorar i diagnosticar les situacions de necessitat social, i fer altres valoracions especialitzades, que no es poden abordar des d'un servei social bàsic, tenint en compte els corresponents informes de derivació.
- c) Oferir un tractament especialitzat a les persones en situació de necessitat que no puguin ésser ateses pels serveis socials bàsics corresponents o intervenir amb relació a aquestes persones.
- d) Acomplir actuacions preventives de situació de risc i necessitat social corresponents a llur àmbit de competència.
- e) Valorar i determinar l'accés a prestacions econòmiques pròpies d'aquest nivell d'actuació, d'acord amb el marc legal específic.
- f) Promoure, establir i aplicar mesures d'inserció social, laboral, educativa i familiar.
- g) Fer el seguiment i l'avaluació de les mesures de protecció i l'elaboració i el control dels plans de millorament.

h) Gestionar centres, equipaments, programes, projectes i prestacions específiques.

i) Coordinar-se amb els serveis socials bàsics, amb els equips professionals dels altres sistemes de benestar social, amb les entitats associatives i amb les que actuen en l'àmbit dels serveis socials especialitzats.

Article 20

Prestacions del sistema públic de serveis socials

1. Són prestacions del sistema públic de serveis socials les actuacions, les intervencions tècniques, els programes, els projectes, els mitjans i les ajudes econòmiques i tecnològiques que s'ofereixen a persones i que es destinen a complir les finalitats que estableix l'article 3.

2. Les prestacions del sistema públic de serveis socials poden ésser de servei, econòmiques o tecnològiques.

Article 21

Prestacions de servei

1. Les prestacions de servei són els serveis i les intervencions acomplerts per equips professionals que tenen com a finalitat la prevenció, el diagnòstic, la valoració, la protecció, la promoció, l'atenció i la inserció de persones, d'unitats de convivència i de grups en situació de necessitat social.

2. Són prestacions de servei les següents actuacions i intervencions acomplertes pels equips professionals:

a) La informació sobre els recursos socials disponibles i sobre l'accés a aquests.

b) L'orientació sobre els mitjans més adequats per a respondre a les necessitats plantejades.

c) L'assessorament i el suport a les persones i els grups que necessiten l'actuació social.

d) La valoració singularitzada i el diagnòstic social de les situacions personals, convencionals i familiars i de les demandes socials.

e) La intervenció professional i el tractament social orientats al compliment de les finalitats dels serveis socials.

f) La protecció jurídica i social dels menors d'edat en situació de desemparament.

g) La protecció jurídica i social de les persones amb capacitat limitada.

- h) L'atenció residencial substitutiva de la llar.
- i) L'atenció diürna.
- j) L'atenció domiciliària.
- k) Les que s'estableixin en la Cartera de serveis socials.

3. Les prestacions de servei tenen la condició de complement necessari de l'aplicació de qualsevol altre tipus de prestació social.

Article 22

Prestacions econòmiques

1. Són prestacions econòmiques les aportacions dineràries, que tenen com a finalitat atendre determinades situacions de necessitat en què es troben les persones que no disposen de recursos econòmics suficients per a fer-hi front i no estan en condicions d'aconseguir-los o rebre'ls d'altres fonts. El règim jurídic i fiscal d'aquestes prestacions o de les que es reconeixin s'ha de regular per mitjà d'una legislació específica.
2. Les prestacions econòmiques es poden atorgar amb caràcter de dret subjectiu, de dret de concurrència o d'urgència social.

Article 23

Prestacions tecnològiques

Són prestacions tecnològiques les que per mitjà d'un producte atenen les necessitats socials de la persona i es poden associar amb altres prestacions. Tenen aquesta consideració les prestacions següents:

- a) L'assistència tecnològica i la teleassistència domiciliària.
- b) Les ajudes instrumentals destinades a mantenir o millorar l'autonomia personal.
- c) Les de naturalesa semblant que s'estableixin normativament.

Capítol II

La Cartera de serveis socials del sistema públic de serveis socials

Article 24

La Cartera de serveis socials

1. La Cartera de serveis socials és l'instrument que determina el conjunt de prestacions de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

2. La Cartera de serveis socials ha d'incloure totes les prestacions de serveis, econòmiques i tecnològiques del sistema públic de serveis socials.
3. La Cartera de serveis socials ha de definir cada tipus de prestació, la població a què va destinada, l'establiment o l'equip professional que l'ha de gestionar, els perfils i les ràtios dels professionals de l'equip, i els estàndards de qualitat. En tots els casos ha de garantir l'accés a les prestacions amb el suport de l'Administració, tenint en compte criteris de progressivitat en la renda dels usuaris.
4. Les prestacions garantides són exigibles com a dret subjectiu d'acord amb el que estableix la Cartera de serveis socials, que ha d'incloure, almenys, la necessitat d'una valoració professional prèvia i d'una prova objectiva que n'acrediti la necessitat.
5. L'accés a les prestacions no garantides es fa d'acord amb el que estableix la Cartera de serveis socials i d'acord amb els crèdits pressupostaris assignats i aplicant-hi els principis objectius de prelación i concurrència.
6. L'usuari o usuària pot haver de participar en el pagament del cost de les prestacions que comportin substitució de la llar, alimentació, vestit, neteja de la llar i allotjament, d'acord amb el que estableix el títol V i amb els criteris que fixen la Cartera de serveis socials i la normativa aplicable.
7. La Cartera de serveis socials ha d'incloure els estudis econòmics de costos i forma de finançament de les diferents prestacions.

Article 25

Procediment d'elaboració i d'aprovació de la Cartera de serveis socials

1. La Cartera de serveis socials és aprovada per decret del Govern.
2. Els programes pressupostaris de les lleis anuals de pressupostos de la Generalitat han d'especificar la tipologia i la població destinatàries de les prestacions garantides per la Cartera de serveis socials.
3. La Cartera de serveis socials té una vigència quadriennal. No obstant això, es pot revisar anticipadament d'acord amb el que estableixin les lleis de pressupostos.
4. El Govern, en el procés d'elaboració i revisió de la Cartera de serveis socials, ha de garantir la participació cívica d'acord amb el que estableix aquesta llei, ha de justificar qualsevol decrement en la Cartera respecte de la versió anterior amb informes del Consell General de Serveis Socials i del Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials, ha de garantir la codecisió dels ens locals titulars de part del sistema de serveis socials per mitjà del Consell de Coordinació de Benestar Social i ha de tenir en compte les dades del Sistema d'Informació Social i la informació procedent de les instàncies socials que siguin rellevants per als serveis socials.

Article 26

Criteris d'intervenció

1. El sistema públic de serveis socials ha d'ajustar la seva actuació a projectes o programes individuals, familiars, convivencials, de grup o comunitaris, en funció de les circumstàncies concurrents, per a acomplir millor l'atenció social i la inserció.
2. Les actuacions de serveis socials han de garantir per a cada persona o unitat de convivència la globalitat i la integritat de les intervencions, i han d'aplicar els recursos de la manera més adequada.
3. Amb la finalitat d'assolir els objectius que fixen els apartats 1 i 2, s'ha d'establir per reglament que cada persona o unitat de convivència que accedeixi a la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública ha de tenir assignat un professional o una professional de referència, que preferentment ha d'ésser el mateix i que habitualment ha d'ésser un treballador o treballadora social dels serveis socials bàsics. El professional o la professional de referència té les funcions de canalitzar les diverses prestacions que la persona o la unitat de convivència necessita, vetllar per la globalitat de les intervencions i per la coordinació entre els equips professionals de serveis socials i les altres xarxes de benestar social, afavorir la presa de decisions i agilitar-les.
4. Correspon a les administracions públiques competents la valoració de les situacions de necessitat de les persones per a l'accés als serveis socials bàsics i especialitzats.
5. L'usuari o usuària té dret a escollir el centre proveïdor del servei entre els de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els gestionats en règim de servei públic, d'acord amb la naturalesa del servei, la disponibilitat de places i la valoració del professional o la professional de referència assignat.

Títol III

Del règim competencial i organitzatiu

Capítol I

Competències de les administracions públiques

Article 27

Responsabilitats públiques

1. L'Administració de la Generalitat, els municipis i els altres ens locals de Catalunya són les administracions competents en matèria de serveis socials, d'acord amb el que estableix aquest títol i, si escau, la legislació sobre organització territorial i règim local.

2. Els municipis i els altres ens locals poden exercir competències pròpies de l'Administració de la Generalitat per via de delegació, d'encàrrec de gestió o de fórmules de gestió conjunta, sens perjudici de les competències que les lleis els atribueixen.

Article 28

Competències del Govern

Corresponen al Govern les competències següents:

- a) Impulsar les mesures legislatives necessàries en matèria de serveis socials.
- b) Desplegar per reglament la legislació de serveis socials.
- c) Aprovar els plans i els programes generals de serveis socials.
- d) Establir les directrius i les prioritats de la política general de serveis socials.
- e) Aprovar la Cartera de serveis socials, d'acord amb el que estableix l'article 25.
- f) Ordenar els serveis socials i establir les directrius, els criteris i les fórmules de coordinació general del sistema i de coordinació transversal entre els departaments de la Generalitat si cal per a millorar la gestió i l'eficàcia de la política de serveis socials.
- g) Establir els criteris i els estàndards mínims de qualitat dels diversos serveis socials.
- h) Establir els criteris bàsics sobre el règim jurídic aplicable als serveis socials públics, per a l'accés als serveis i per a la participació, si escau, dels usuaris en llur finançament.
- i) Coordinar l'execució de les polítiques públiques en matèria de lluita contra la violència masclista, física o psíquica, i, a aquest efecte, coordinar i impulsar les accions dels departaments de la Generalitat, i col·laborar amb les administracions locals i amb les entitats d'iniciativa social que treballen en la protecció de les dones víctimes de la violència masclista i els donen suport.
- j) Les que li atribueixen expressament les lleis.

Article 29

Competències del departament competent en matèria de serveis socials

Corresponen al departament competent en matèria de serveis socials les competències següents:

- a) Adoptar les mesures necessàries per a aplicar les directrius que el Govern estableix en matèria de serveis socials i per a desplegar i executar les disposicions i els acords que adopti, i avaluar-ne els resultats.
- b) Elaborar els plans i els programes generals de serveis socials i fomentar la iniciativa social, i també avaluar el grau de compliment dels objectius, de l'eficàcia i de l'eficiència dels dits plans i programes generals.
- c) Adoptar les mesures necessàries per a aplicar la Cartera de serveis socials.
- d) Col·laborar i cooperar amb els municipis i els altres ens locals en l'aplicació de les polítiques de serveis socials.
- e) Crear, mantenir, avaluar i gestionar els centres, serveis, recursos, equipaments, projectes i programes relatius als serveis socials especialitzats, sens perjudici del que estableixen els articles 31.1.f i 32.d, i els que li corresponguin d'acord amb les lleis.
- f) Complir les funcions de registre, autorització, garantia de qualitat i acreditació dels serveis socials.
- g) Exercir la inspecció, el control i la potestat sancionadora en matèria de serveis socials, llevat de les potestats expressament reconegudes al Govern.
- h) Gestionar les prestacions de serveis socials que li corresponguin d'acord amb les lleis.
- i) Establir instruments de recollida d'informació i fer-ne el tractament estadístic als efectes de les polítiques de serveis socials, i també establir els elements bàsics i comuns del Sistema d'Informació Social, coordinar-los i avaluar el sistema de serveis socials.
- j) Establir els criteris generals per a finançar, concertar i comprar serveis.
- k) Promoure i fomentar les fórmules de gestió conjunta dels serveis socials de competència local.
- l) Fomentar la participació ciutadana, l'associacionisme, el voluntariat i altres fórmules d'ajuda mútua, d'acord amb les administracions locals si són de llur àmbit territorial.
- m) Elaborar i seguir programes de sensibilització social.
- n) Desenvolupar programes formatius per al personal encarregat de la prestació dels serveis socials.
- o) Fomentar l'estudi i la recerca en l'àmbit dels serveis socials.
- p) Les que li atribueixen les lleis o els reglaments i les que calguin per a desenvolupar i executar la política de serveis socials que no estiguin

expressament atribuïdes a un altre departament o a una altra administració pública.

Article 30

Entitats de gestió descentralitzada

1. La Generalitat pot utilitzar fórmules de descentralització funcional mitjançant entitats de dret públic per a gestionar serveis socials de la seva competència.
2. L'organització i el funcionament, les funcions descentralitzades i el règim jurídic aplicable a les entitats de gestió descentralitzada s'han de regular d'acord amb l'estatut de l'empresa pública catalana.

Article 31

Competències dels municipis

1. Corresponen als municipis les competències següents:
 - a) Estudiar i detectar les necessitats socials en llur àmbit territorial.
 - b) Crear i gestionar els serveis socials necessaris, tant propis com delegats per altres administracions, d'acord amb la Cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponent.
 - c) Elaborar plans d'actuació local en matèria de serveis socials i participar, si escau, en el pla d'actuació de l'àrea bàsica corresponent.
 - d) Establir els centres i els serveis corresponents a l'àmbit propi dels serveis socials bàsics.
 - e) Complir les funcions pròpies dels serveis socials bàsics.
 - f) Promoure la creació dels centres i els serveis corresponents a l'àmbit propi dels serveis socials especialitzats i gestionar-los, en coordinació amb l'Administració de la Generalitat i l'ens local supramunicipal corresponent, d'acord amb la Cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponent.
 - g) Col·laborar amb l'Administració de la Generalitat en l'exercici de les funcions d'inspecció i control en matèria de serveis socials.
 - h) Exercir les funcions que li delegui l'Administració de la Generalitat.
 - i) Participar en l'elaboració dels plans i els programes de la Generalitat en matèria de serveis socials.
 - j) Coordinar els serveis socials locals, els equips professionals locals dels altres sistemes de benestar social, les entitats associatives i les que actuen en l'àmbit dels serveis socials locals.

k) Les que els atribueixen les lleis.

2. Les comarques supleixen els municipis de menys de vint mil habitants en la titularitat de les competències pròpies dels serveis socials bàsics que aquests municipis no estiguin en condicions d'assumir directament o mancomunadament.

Article 32

Competències dels ens locals supramunicipals

Corresponen als ens locals supramunicipals les competències següents:

a) Donar suport tècnic, econòmic i jurídic als ens gestors de les àrees bàsiques de serveis socials.

b) Oferir serveis d'informació i documentació a les àrees bàsiques de serveis socials.

c) Programar els serveis socials en llur àmbit territorial, d'acord amb els criteris de planificació i coordinació de la Generalitat, el pla estratègic corresponent i la Cartera de serveis socials, en matèria de serveis socials, i convocar una taula territorial amb els consells comarcals i els ajuntaments dels municipis de més de vint mil habitants de llur àmbit territorial.

d) Promoure i gestionar els serveis, les prestacions i els recursos propis de l'atenció social especialitzada per a garantir la cobertura de les necessitats socials de la població de llur àmbit territorial.

e) Promoure l'associacionisme i els projectes comunitaris per a aconseguir que les necessitats socials es cobreixin i es gestionin millor.

Capítol II

Organització territorial dels serveis socials

Article 33

Principis de l'organització territorial

1. Els serveis socials s'organitzen territorialment d'acord amb els principis següents:

a) Descentralització.

b) Desconcentració.

c) Proximitat als ciutadans.

d) Eficàcia i eficiència en la satisfacció de les necessitats socials.

e) Equilibri i homogeneïtat territorial.

f) Accessibilitat a la informació i als serveis socials.

g) Coordinació i treball en xarxes.

2. El Pla estratègic de serveis socials aprovat pel Govern ha d'establir l'organització territorial dels serveis socials.

Article 34

Àrees bàsiques de serveis socials

1. Les àrees bàsiques de serveis socials són la unitat primària de l'atenció social als efectes de la prestació dels serveis socials bàsics.

2. L'àrea bàsica de serveis socials s'organitza sobre una població mínima de vint mil habitants, prenent com a base el municipi.

3. L'àrea bàsica de serveis socials ha d'agrupar els municipis de menys de vint mil habitants. En aquest cas, la gestió correspon a la comarca o a l'ens associatiu creat especialment amb aquesta finalitat.

4. Els municipis de més de vint mil habitants poden tenir més d'una àrea bàsica de serveis socials, en funció del nombre d'habitants i de les necessitats socials.

Article 35

Àmbit territorial de prestació dels serveis socials especialitzats

1. El Govern ha d'establir l'organització territorial de les prestacions pròpies dels serveis socials especialitzats d'acord amb els principis que estableix l'article 33.

2. L'organització territorial de les prestacions pròpies dels serveis socials especialitzats s'ha de basar en les demarcacions territorials supramunicipals, llevat dels supòsits especials que es puguin establir atenent les característiques geogràfiques, demogràfiques i de comunicació d'un territori determinat.

3. Els municipis o les comarques de més de cinquanta mil habitants poden constituir una demarcació territorial per a la prestació dels serveis socials especialitzats. En aquest cas, els ens locals poden gestionar els serveis per delegació de la Generalitat si ho sol·liciten. En els altres casos, la gestió dels serveis correspon a la Generalitat, sens perjudici de la possible delegació en els ens locals o de l'adopció de fórmules de gestió conjunta entre la Generalitat i els ens locals.

4. La gestió de les prestacions econòmiques corresponents als serveis socials especialitzats és competència de la Generalitat.

Capítol III

Planificació dels serveis socials

Article 36

Plans de serveis socials

1. Correspon al Govern establir la planificació general dels serveis socials en funció dels criteris següents:

- a) L'anàlisi de les necessitats i de la demanda social de prestacions.
- b) Els objectius de cobertura i de la implantació cronològica dels serveis socials.
- c) Les previsions necessàries per a elaborar la Cartera de serveis socials i les seves actualitzacions successives.
- d) La previsió de mesures generals per a la coordinació interadministrativa i interdepartamental.
- e) L'ordenació i la distribució territorial i equitativa dels recursos disponibles.
- f) Els mecanismes necessaris per a seguir, aplicar i avaluar els plans.
- g) Les previsions necessàries per a assolir els objectius dels plans.

2. El procediment per a elaborar els plans ha de garantir la participació de les administracions competents, dels òrgans consultius de la Generalitat i dels òrgans de participació que estableix aquesta llei.

Article 37

Pla estratègic de serveis socials

1. El Govern ha d'elaborar el Pla estratègic de serveis socials. Aquest pla ha d'aplicar els criteris que estableix l'article 36 des d'una perspectiva general i global per a ordenar el conjunt de mesures, recursos i accions necessaris per a assolir els objectius de la política de serveis socials d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. L'elaboració del Pla estratègic de serveis socials correspon al departament competent en matèria de serveis socials, i la seva aprovació, al Govern. Per a elaborar-lo, s'ha d'establir per reglament un procés participatiu amb la intervenció del Consell de Coordinació de Benestar Social, del Consell General de Serveis Socials i del Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials.

3. El Govern, abans d'aprovar el Pla estratègic de serveis socials, l'ha de trametre al Parlament i li ha de sol·licitar que s'hi pronunciï.

4. El Pla estratègic de serveis socials té una vigència de quatre anys.

5. Sens perjudici dels altres documents que siguin pertinents, el Pla estratègic de serveis socials ha d'incloure:

a) Una memòria econòmica que en garanteixi l'aplicació per períodes anuals. Aquesta memòria ha de servir de base per a elaborar la Cartera de serveis socials.

b) Un informe d'impacte de gènere que analitzi els efectes potencials que el Pla té sobre els homes i les dones.

c) Els documents d'informació necessaris per a avaluar la situació de partida de l'oferta de serveis socials i la demanda real i potencial estimades.

d) Un document que en concreti l'aplicació territorial, tenint en compte la proposta elaborada per una taula formada per la Generalitat i els ens locals competents en serveis socials en els àmbits territorials que s'estableixin per reglament.

Article 38

Plans sectorials

1. El Pla estratègic de serveis socials s'ha de desplegar mitjançant plans sectorials.

2. Els plans sectorials s'han d'elaborar tenint en compte les diferents situacions de necessitat d'atenció social, d'acord amb el que estableix l'article 7.

3. Els plans sectorials poden tenir una vigència pluriennal, d'un màxim de quatre anys. Correspon al departament competent en matèria de serveis socials d'elaborar-los i al Govern d'aprovar-los.

4. Els plans sectorials, atenent les situacions de necessitat objecte de planificació, poden tenir, si cal, caràcter transversal, per a garantir la coordinació i la continuïtat necessàries amb altres sectors de l'atenció social o que tinguin relació amb les polítiques de serveis socials.

Capítol IV

Coordinació i col·laboració interadministratives

Article 39

Disposició general

1. El Govern i el departament competent en matèria de serveis socials han de vetllar per garantir la coordinació i la integració adequades del sistema de

serveis socials amb els altres sistemes que contribueixen al benestar de les persones.

2. Les mesures de coordinació s'han de dirigir especialment als àmbits de salut, educació, ocupació, justícia, habitatge i cultura i han de garantir l'intercanvi de la informació necessària per a detectar situacions d'alt risc social i intervenir-hi.

Article 40

Òrgans de coordinació

1. El Consell de Coordinació de Benestar Social és l'òrgan encarregat de coordinar les polítiques públiques en matèria de serveis socials, vetllar per llur equitat territorial i articular-les amb els sistemes d'educació, salut, cultura, ocupació, habitatge i justícia. El Consell té una composició mixta i és integrat per representants dels ens locals, mitjançant llurs associacions representatives, i de la Generalitat. S'ha de regular per reglament la composició, el funcionament i les atribucions del Consell.

2. El Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials és l'òrgan tècnic encarregat d'estudiar les necessitats socials de la població i d'avaluar l'eficiència i la qualitat del sistema de serveis socials. El componen experts designats per la Generalitat i per les altres administracions competents en matèria de serveis socials. S'ha de regular per reglament la composició, el funcionament i les atribucions del Comitè. El Comitè té caràcter consultiu.

Article 41

Col·laboració entre les administracions públiques

1. L'Administració de la Generalitat i els ens locals col·laboren en l'aplicació de les polítiques de serveis socials, d'acord amb les competències respectives, mitjançant els instruments que estableixen la legislació general de règim jurídic i procediment administratiu i la legislació de règim local.

2. La col·laboració interadministrativa inclou l'establiment per conveni de fórmules de gestió conjunta dels serveis i la creació d'ens de gestió per mitjà d'un consorci o d'altres modalitats legalment establertes.

3. La Generalitat ha d'impulsar la creació d'òrgans de col·laboració interadministrativa per a garantir que les actuacions públiques en matèria de serveis socials es produeixin a partir de la informació recíproca, la consulta i la coordinació entre l'Administració de la Generalitat i la local. Aquests òrgans han d'ésser integrats per representants de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals.

4. La Generalitat ha de fomentar la creació de mancomunitats i altres fórmules de gestió conjunta que facilitin l'exercici de les competències locals en l'àmbit dels serveis socials.

5. La Generalitat ha d'establir convenis quadriennals de coordinació i cooperació interadministratives amb els ens locals supramunicipals, les comarques i els municipis de més de vint mil habitants, a fi de garantir, en l'àmbit territorial corresponent, la coresponsabilitat en la prestació dels serveis socials i l'estabilitat dels serveis i de llurs professionals.

Article 42

Sistema d'Informació Social

1. El Sistema d'Informació Social garanteix la disponibilitat de la informació relativa a les prestacions i a la Cartera de serveis socials.

2. El Sistema d'Informació Social integra les dades relatives a l'atenció social del sector públic i del sector privat, amb els objectius d'evitar duplicitats i millorar l'atenció als destinataris dels serveis socials.

3. Els agents que intervenen en la prestació de serveis socials i els ciutadans tenen dret a accedir al Sistema d'Informació Social i a utilitzar-lo, d'acord amb la normativa aplicable.

4. La configuració del sistema es regeix pel principi de descentralització en el subministrament de les dades i en el tractament que en fan les administracions i entitats implicades.

5. L'Administració de la Generalitat ha de garantir l'existència d'un sistema d'informació social comú, compartit i compatible, i també la coordinació d'aquest sistema, establint els criteris comuns als quals s'han d'ajustar el contingut i les condicions d'accés.

6. El Sistema d'Informació Social es fonamenta en els principis de descentralització, interoperativitat i fiabilitat. En l'accés i la utilització del Sistema s'ha de garantir la privacitat de les dades personals constitucionalment i legalment protegides, i també la seguretat de les comunicacions en l'intercanvi d'informació entre els agents del Sistema sobre dades de caràcter personal necessàries per a accedir a les prestacions.

7. Les dades del Sistema d'Informació Social s'han de recollir, compilar, analitzar i presentar desagregades per sexes i han de ser útils, vàlides, fiables, comprovables, comparables i actualitzades perquè es puguin aprofitar per a recerques acadèmiques, estudis i anàlisi estadística i per a la planificació de polítiques públiques.

8. La creació i el funcionament del Sistema d'Informació Social s'ha de regular per reglament, d'acord amb els principis que estableix aquest article.

Capítol V

Els professionals dels serveis socials

Article 43

Disposició general

1. L'organització del sistema públic de serveis socials ha de tenir el personal suficient amb la formació, la titulació, els coneixements, l'estabilitat laboral, la capacitat, el reconeixement social i laboral i les aptituds que calguin per a garantir l'eficiència i l'eficàcia en la prestació dels serveis socials.
2. El personal professional que treballa en el camp dels serveis socials és un element cabdal del conjunt del sistema de serveis socials i ha de gaudir de l'atenció, el respecte i el suport a la seva participació necessaris per a assegurar-ne la presència en la definició dels serveis socials.
3. L'organització del personal professional de serveis socials ha de seguir un criteri interdisciplinari per a oferir una atenció integrada i ha d'incloure les mesures necessàries per a garantir l'assignació a cada usuari o usuària o a cada unitat de convivència d'un professional o una professional de referència, d'acord amb el que estableix l'article 26.3.

Article 44

Cobertura de les necessitats

1. L'organització del sistema públic de serveis socials ha de garantir la disponibilitat i l'adscripció del personal professional estable, homologat laboralment i necessari per a una atenció social de qualitat en funció de la població, les característiques geogràfiques del territori i les necessitats específiques que s'hagin d'atendre, sota el principi de la unitat de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública. En la dita organització, s'ha de cercar l'equitat en l'atenció a les persones independentment de la classe del servei i s'ha d'assolir l'homogeneïtzació dels perfils amb relació a les funcions que s'han de complir.
2. S'han de determinar per reglament els indicadors quantitius, qualitatius i d'equilibri territorial que s'han d'aplicar perquè els serveis socials bàsics i especialitzats es cobreixin adequadament.
3. Les valoracions del personal professional de serveis socials són vinculants pel que fa a l'assignació dels recursos públics disponibles, en els termes en què s'estableixi per reglament. Així mateix, s'ha de garantir la intervenció professional necessària per a fer el seguiment de l'evolució de la situació personal o familiar objecte de l'atenció social.

Article 45

Mesures de suport i protecció

1. Les administracions responsables del sistema públic de serveis socials han de garantir als professionals la supervisió, el suport tècnic i la formació

permanent que els permeti donar una resposta adequada a les necessitats i les demandes de la població. Aquesta formació s'ha de portar a terme en el marc de les mesures i les actuacions que estableix el títol VIII.

2. El personal, funcionari o laboral, al servei de les administracions, d'acord amb el principi d'unitat de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, té dret a la mobilitat interadministrativa per a ocupar llocs de treball necessaris per a la prestació dels serveis socials, conservant els drets adquirits, sens perjudici de percebre les retribucions específiques del lloc de treball que ocupin.

3. Els professionals de serveis socials tenen dret que els responsables dels serveis, els altres professionals i els usuaris i llurs acompanyants els tractin amb respecte i correcció. Aquest dret s'ha de garantir en l'àmbit de l'organització i el funcionament dels serveis establint els deures corresponents i aplicant, si escau, el procediment sancionador que estableix aquesta llei.

4. L'administració competent en la gestió dels serveis socials pot adoptar, amb relació al seu personal, mesures destinades a protegir la identitat i les altres circumstàncies personals si cal per a complir les funcions encomanades i per a prestar correctament el servei.

5. Els professionals de serveis socials s'han d'integrar en equips tècnics bàsics i especialitzats que han de tenir el suport administratiu i els mitjans materials necessaris i les condicions laborals adequades per a acomplir amb eficàcia i eficiència llur tasca professional.

6. Els professionals de serveis socials han de formar part dels òrgans de participació d'acord amb el que estableixen aquesta llei i els reglaments que la despleguen i han de participar en els processos d'avaluació periòdica dels serveis.

7. Les administracions competents en matèria de serveis socials han d'adoptar mesures de prevenció i atenció davant de situacions provocades per factors psicosocials que afectin l'estat emocional, cognitiu, fisiològic i de comportament dels professionals.

Títol IV

De la participació cívica en els serveis socials

Article 46

Principis generals

1. El sistema de serveis socials opera d'acord amb els principis d'una administració relacional.

2. Les decisions relatives al sistema de serveis socials s'han de prendre amb la participació dels ciutadans sempre que sigui possible.

3. La planificació, el seguiment de la gestió i l'avaluació del sistema de serveis socials han d'incorporar els sectors socials afectats o implicats en els serveis socials.

Article 47

La finalitat i els objectius de la participació

1. La finalitat de la participació és integrar la deliberació en els processos de presa de decisions per a adequar el sistema de serveis socials a les necessitats de les persones i a llur diversitat.

2. Els objectius de la participació són la implicació de tota la societat en els assumptes socials, la prevenció de la fragmentació social, la innovació en la prestació dels serveis i el reforçament de les xarxes socials de suport.

Article 48

Els canals de participació

1. La participació cívica en el sistema de serveis socials s'articula mitjançant els òrgans de participació que estableix aquesta llei, procediments participatius o qualsevol altra acció que sigui pertinent.

2. La forma habitual de participar en els òrgans de participació és mitjançant entitats associatives.

3. La composició dels òrgans de participació s'ha d'establir per reglament prenent com a base criteris objectius i procurant que hi siguin presents les administracions competents en el territori, les organitzacions sindicals i patronals, els col·legis professionals, els usuaris dels serveis socials i les entitats socials més representatives, tant de tipus general, de caràcter cívic, ciutadà i veïnal, com específiques de dones, de gent gran, de persones amb discapacitat o d'altres col·lectius ciutadans, i també les entitats d'iniciativa social i mercantil del sector dels serveis socials.

4. Per a aconseguir la paritat de gènere, els òrgans de participació cívica que estableix aquesta llei han de procurar que el nombre de dones que en formen part representi, com a mínim, la meitat del total de membres. Aquesta participació femenina s'ha d'aplicar als membres que no ho siguin per raó del càrrec.

Article 49

Òrgans de participació ciutadana i associativa

S'estableixen els òrgans de participació següents:

a) El Consell General de Serveis Socials.

- b) Els consells territorials de serveis socials.
- c) Els consells locals de serveis socials.

Article 50

Naturalesa i funcions del Consell General de Serveis Socials

1. El Consell General de Serveis Socials és l'òrgan superior de participació en matèria de serveis socials i és adscrit al departament competent en matèria de serveis socials.

2. Corresponen al Consell General de Serveis Socials les funcions següents:

- a) Deliberar sobre l'orientació general dels serveis socials a Catalunya.
- b) Emetre un informe anual sobre l'estat dels serveis socials i trametre'l al Govern perquè en doni compte al Parlament.
- c) Debatre i emetre informes preceptius sobre els projectes de normativa general i els projectes de plans d'actuació, plans sectorials i plans estratègics en matèria de serveis socials abans que s'aprovin.
- d) Debatre i emetre informes sobre els avantprojectes de pressupost i la seva liquidació, la memòria del departament, el mapa de serveis socials i la Cartera de serveis socials.
- e) Coordinar les actuacions de les administracions públiques i les de les entitats privades.
- f) Fer el seguiment de l'execució dels plans i els programes.
- g) Fer el seguiment de l'execució dels pressupostos.
- h) Formular propostes i recomanacions per a millorar la prestació dels serveis socials.
- i) Deliberar sobre les qüestions que el conseller o consellera del departament competent en matèria de serveis socials sotmeti a la seva consideració.
- j) Trametre les seves conclusions a altres consells de participació de la Generalitat.
- k) Les que li atribueixin les lleis o els reglaments.

3. El departament competent en matèria de serveis socials ha d'informar periòdicament el Consell General de Serveis Socials de les actuacions següents:

a) Les sancions imposades per incompliment de la normativa de serveis socials i, amb caràcter urgent, les que comportin la suspensió temporal o definitiva d'un servei.

b) La concessió de subvencions i ajudes a entitats privades de serveis socials.

c) Els convenis i els acords signats per la Generalitat amb administracions públiques i amb entitats privades de serveis socials.

d) Les sol·licituds i les demandes rebudes en els diversos sectors i serveis, especificant-ne el nombre.

4. El Consell General de Serveis Socials ha de complir les seves funcions en el Ple o en comissió, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Article 51

Organització i funcionament del Consell General de Serveis Socials

1. Un reglament ha de regular l'organització i el funcionament del Consell General de Serveis Socials, d'acord amb els principis generals que estableix aquest article i amb els criteris sobre òrgans col·legiats de participació de la Generalitat.

2. El Consell General de Serveis Socials es reuneix a convocatòria del conseller o consellera del departament competent en matèria de serveis socials, que exerceix les funcions de la presidència. No obstant això, pot delegar aquestes funcions en un alt càrrec, exclusivament.

3. El conseller o consellera del departament competent en matèria de serveis socials, o l'alt càrrec en qui delegui, pot anar acompanyat de les persones al servei de la Generalitat que siguin pertinents en funció de les matèries que s'hagin de tractar.

4. El departament competent en matèria de serveis socials ha de posar a disposició del Consell General de Serveis Socials els mitjans personals i materials necessaris perquè pugui complir les seves funcions. Una persona al servei de la Generalitat adscrita al departament competent en matèria de serveis socials ha d'exercir les funcions de la secretaria.

5. La composició del Consell General de Serveis Socials ha de respectar els principis següents:

a) Representativitat: N'han de formar part les entitats i les associacions manifestament representatives dels ciutadans i les de l'àmbit dels serveis socials. La composició ha de respectar la diversitat de la societat.

b) Inclusió: S'han d'establir mecanismes per a evitar l'exclusió de valors o interessos territorials, socials o sectorials relacionats amb les matèries que es debaten en el Consell i per a garantir-ne l'equilibri.

c) Obertura: El reglament del Consell ha d'establir els mecanismes que garanteixin l'accés puntual de grups o persones, encara que no hi estiguin formalment associats, si és objectivament necessari a causa de la matèria que s'hi debat.

6. En el Consell General de Serveis Socials hi ha d'haver representants dels departaments vinculats amb els serveis socials, dels ens locals, dels usuaris, de les entitats representatives dels interessos ciutadans, empresarials, sindicals i professionals, de les dones i de les entitats d'iniciativa social.

7. Poden assistir a les sessions del Consell General de Serveis Socials, per raons d'oportunitat, representants d'altres òrgans de participació de la Generalitat. Aquests òrgans i el Consell poden fer deliberacions conjuntes.

8. El Consell General de Serveis Socials pot sol·licitar la participació de les persones que, per llurs coneixements, per la responsabilitat que tenen o per altres motius, hi poden fer aportacions d'interès.

Article 52

Estructura del Consell General de Serveis Socials

1. El Consell General de Serveis Socials s'estructura en els òrgans següents:

a) El Ple.

b) Les comissions funcionals.

c) Les comissions sectorials.

2. El Ple tracta de les matèries estratègiques més importants per al sistema de serveis socials, especialment de les que estan relacionades amb la planificació.

3. Les comissions funcionals segueixen, d'una manera permanent, el desenvolupament de la gestió i de la programació dels serveis socials.

4. Les comissions sectorials tracten, d'una manera especialitzada, de la planificació, la programació i l'ordenació de sectors concrets dels serveis socials.

5. El nombre i les funcions de les comissions s'han de determinar per reglament. Així mateix, el reglament ha de regular la relació entre el Ple i les comissions. També es poden crear comissions temporals per a deliberar sobre projectes concrets.

Article 53

Els consells territorials de serveis socials

1. Els ens locals supramunicipals han de constituir consells territorials de serveis socials en els àmbits que defineixi l'ordenació territorial de Catalunya.
2. Els consells territorials de serveis socials són òrgans col·legiats de participació comunitària per a l'assessorament i la consulta en matèria de serveis socials. La determinació de llur composició i de llur règim de funcionament és competència de l'ens local supramunicipal corresponent.
3. En els consells territorials de serveis socials hi ha d'haver representants dels ens locals, dels usuaris, de les entitats representatives dels interessos ciutadans, empresarials, sindicals i professionals, de les dones i de les entitats d'iniciativa social de llur àmbit territorial.

Article 54

Els consells municipals de serveis socials

1. Els ajuntaments que estiguin legalment obligats a prestar serveis socials han de constituir un consell municipal de serveis socials.
2. Els consells municipals de serveis socials són òrgans col·legiats de participació comunitària per a l'assessorament i la consulta en matèria de serveis socials en els municipis.
3. Els ajuntaments dels municipis que estiguin organitzats en districtes o entitats municipals descentralitzades poden crear consells de serveis socials en aquests àmbits.
4. La determinació de la composició i el règim de funcionament dels consells municipals de serveis socials i, si escau, dels de districte o dels d'entitat municipal descentralitzada és competència del municipi.
5. En els consells municipals de serveis socials i, si escau, en els de districte i en els d'entitat municipal descentralitzada, hi ha d'haver representants dels ens locals, dels usuaris, de les entitats representatives dels interessos ciutadans, empresarials, sindicals i professionals, de les dones i de les entitats d'iniciativa social de llur àmbit territorial.

Article 55

Els consells supramunicipals de serveis socials

1. Les comarques o, si escau, els ens associatius constituïts per a gestionar les àrees bàsiques de serveis socials, d'acord amb el que estableix aquesta llei, han de crear consells de participació amb la finalitat que estableix l'article 54.
2. La composició i el funcionament dels consells supramunicipals de serveis socials són competència de la comarca o de l'ens associatiu de gestió.

Article 56

Processos de participació

1. Les administracions competents en matèria de serveis socials han d'establir processos de participació en la planificació, la gestió i l'avaluació dels serveis socials.

2. S'entén per procés de participació, als efectes d'aquesta llei, el que, d'una manera integral, inclou les tres fases següents:

a) Fase d'informació, en la qual s'informa els ciutadans del projecte en el qual es vol demanar la participació.

b) Fase de debat ciutadà, mitjançant el qual, emprant les metodologies adequades, es promou el debat entre els ciutadans i se'n recullen propostes.

c) Fase de retorn, mitjançant el qual es trasllada als participants el resultat del procés de participació.

Article 57

Participació en l'àmbit dels centres

En els centres públics on es prestin serveis socials o s'acompleixin activitats socials i en els privats que rebin finançament públic, s'han d'establir processos de participació democràtica dels usuaris o de llurs famílies de la manera que s'estableixi per reglament.

Article 58

Dret a accedir a la documentació administrativa

1. Els ciutadans i les entitats que intervenen en processos de participació tenen dret a accedir a la informació necessària per a complir llurs funcions.

2. Els membres dels òrgans consultius poden accedir a la documentació que està en poder de l'Administració, d'acord amb la legislació.

3. El departament competent en matèria de serveis socials ha de garantir la difusió i l'accessibilitat dels seus informes i recomanacions pels mitjans més adequats, en funció dels costos per a l'Administració i de les capacitats de les persones que volen accedir a la informació.

4. En cas de conflicte, una comissió funcional del Consell General de Serveis Socials ha de mitjançar entre l'Administració i les persones que volen accedir a la informació.

Títol V

Del finançament del sistema públic de serveis socials

Article 59

Fonts del finançament

El sistema públic de serveis socials es finança amb les aportacions dels pressupostos de la Generalitat, les aportacions finalistes en serveis socials dels pressupostos de l'Estat, les aportacions dels pressupostos dels ajuntaments i d'altres ens locals, les herències intestades si correspon d'heretar a la Generalitat, les obres socials de les caixes d'estalvis, les aportacions d'altres entitats privades i les dels usuaris, en els termes que estableix aquesta llei.

Article 60

Principis del finançament

1. L'Administració de la Generalitat té la responsabilitat de garantir els recursos necessaris perquè l'ordenació i la provisió dels serveis socials que estableix aquesta llei es compleixin adequadament.

2. La Generalitat ha de consignar en els seus pressupostos els crèdits necessaris per a finançar els serveis socials bàsics i especialitzats, les prestacions garantides, les prestacions subjectes a limitació pressupostària i els altres programes, projectes i prestacions de serveis socials, d'acord amb les competències que li atribueixen les lleis.

3. Els crèdits que la Generalitat consigni en els seus pressupostos per a finançar les prestacions garantides són ampliables, d'acord amb el que estableixi la llei de pressupostos corresponent.

4. Les administracions competents en matèria de serveis socials han de tenir en compte el principi de prioritat pressupostària que, per a la infància, estableixen l'article 4 de la Convenció internacional dels drets dels infants i l'article 16 de la Llei 8/1995, del 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció.

5. Els municipis i els altres ens locals han de consignar en els seus pressupostos les dotacions necessàries per a finançar els serveis socials de llur competència.

6. La prestació dels serveis socials de responsabilitat pública s'ha d'assegurar mitjançant qualsevol modalitat que garanteixi a l'usuari o usuària l'accés al servei, donant preferència a la dotació de serveis a tot el territori.

Article 61

Finançament d'equipaments públics de serveis socials

1. L'Administració de la Generalitat ha de promoure i, si escau, assegurar el finançament dels equipaments i les instal·lacions públics necessaris per a la prestació de serveis socials, d'acord amb la planificació de la Generalitat.
2. Els ens locals, les obres socials de les caixes d'estalvis i les entitats d'iniciativa social i mercantil, especialment les acreditades, poden col·laborar en el finançament dels equipaments i les instal·lacions a què fa referència l'apartat 1.
3. Els municipis han de facilitar el sòl amb les infraestructures d'urbanització necessàries per als nous equipaments i instal·lacions de serveis socials.
4. S'han d'articular els mecanismes financers adequats per a compensar les inversions en equipaments i instal·lacions de serveis socials fetes amb la col·laboració d'entitats d'iniciativa privada o altres organitzacions privades quan els dits equipaments i instal·lacions s'integrin en el patrimoni públic.

Article 62

Finançament dels serveis socials bàsics

1. Els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat comparteixen el finançament dels serveis socials bàsics, incloent-hi els equips de serveis socials, els programes i projectes, el servei d'ajuda a domicili i els altres serveis que es determinin com a bàsics. Sens perjudici que els serveis socials bàsics han de tendir a la universalitat i la gratuïtat, l'usuari o usuària pot haver de copagar el finançament de la teleassistència i dels serveis d'ajuda a domicili.
2. L'aportació de la Generalitat als serveis socials bàsics s'ha de fixar en els seus pressupostos, d'acord amb el que estableixin el Pla estratègic de serveis socials i la Cartera de serveis socials, i s'ha de pagar mitjançant un conveni quadriennal amb la corporació local titular de l'àrea bàsica de serveis socials. Aquesta aportació no pot ésser inferior, en cap cas, al 66% del cost dels equips de serveis socials bàsics, dels programes i projectes, i dels serveis d'ajuda a domicili i de teleassistència que el Pla i la Cartera estableixen per a l'àmbit territorial de cada àrea bàsica de serveis socials.
3. El finançament de la infraestructura, dels locals, del material, del manteniment del sistema d'informació, del suport administratiu i de les prestacions econòmiques d'urgència social és a càrrec de l'ens local gestor de l'àrea bàsica de serveis socials.
4. Si al final de l'exercici anual la ràtio de personal dels equips o el volum de l'activitat dels diferents serveis, programes i projectes no arriba al mínim que estableix el conveni, l'import corresponent s'ha de deduir del següent pagament de la Generalitat i s'han d'adoptar les mesures necessàries per a la prestació del servei públic. Així mateix, la Generalitat ha d'incloure uns suplementes en els seus pagaments si els ajuts econòmics per a emergències socials que atorga l'ens local ho justifiquen. El que estableix aquest apartat s'ha de complir respectant els termes del conveni quadriennal entre ambdues administracions.

5. L'ens local titular de l'àrea bàsica de serveis socials pot decidir el sistema de provisió de serveis, per a l'ajuda a domicili i la teleassistència, d'acord amb les formes de prestació que s'estableixin per reglament.

Article 63

Finançament dels serveis socials especialitzats

1. El finançament dels serveis socials especialitzats correspon a l'administració o l'entitat que n'és titular.

2. Cada administració pública titular de serveis socials especialitzats ha de decidir el sistema de provisió dels serveis, dins del marc reglamentari, d'acord amb criteris d'economia, eficiència i eficàcia.

3. La Generalitat ha de finançar els serveis socials especialitzats corresponents a prestacions garantides a tots els titulars de serveis acreditats dins la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, d'acord amb els mòduls que fixen el Pla estratègic de serveis socials i la Cartera de serveis socials.

4. La Generalitat ha de fixar en la Cartera de serveis socials el mòdul social i, si escau, el copagament per a cada tipus de servei social especialitzat.

5. S'entén per mòdul social el cost dels serveis d'atenció personal, educativa i social que són sempre a càrrec de l'Administració.

Article 64

Finançament de la delegació i la descentralització de serveis

1. En el supòsit de delegació, descentralització o gestió conjunta consorciada, d'acord amb el que estableix el títol III, l'Administració de la Generalitat ha de transferir als ens locals o a les entitats de gestió corresponents els recursos necessaris per a donar cobertura al mòdul social, garantint que el funcionament i la prestació dels serveis siguin adequats.

2. El pagament de serveis socials especialitzats de la Generalitat als ens locals s'ha de fer mitjançant un conveni de col·laboració adequat, basant-se en els costos que fixa la Cartera de serveis socials i en funció del que estableix el Pla estratègic de serveis socials.

Article 65

Obligacions de l'Administració

1. Les administracions han de garantir l'accés universal als serveis socials bàsics i han de tendir a la gratuïtat d'aquests, tenint en compte que l'usuari o usuària pot haver de copagar el finançament de la teleassistència i els serveis d'ajuda a domicili, d'acord amb el que estableix aquesta llei. També han de garantir l'accés universal a les prestacions de servei garantides i el finançament

del mòdul social d'aquestes prestacions, d'acord amb la Cartera de serveis socials.

2. Les administracions han de garantir un nivell de finançament proporcional a la demanda de serveis i a les necessitats existents, i adequat per a prevenir les necessitats futures i per a desenvolupar i executar altres programes i prestacions de serveis socials.

3. L'Administració de la Generalitat ha de fixar l'import del mòdul social i la participació de l'usuari o usuària en el cost dels serveis dels quals és titular la mateixa Generalitat.

Article 66

Participació de l'usuari o usuària en el finançament

1. En les prestacions de serveis garantides no gratuïtes, la Generalitat ha d'establir en la Cartera de serveis socials el mòdul social i la participació econòmica dels usuaris en llur cost.

2. En les prestacions de serveis, l'Administració ha de tenir en compte el cost de referència per a establir l'import del mòdul social i l'import de la participació de l'usuari o usuària. Aquest cost de referència s'ha de tenir en compte tant en els centres de titularitat pública com en els centres privats acreditats.

Article 67

Criteris per a l'establiment de la participació dels usuaris

1. L'Administració, per a determinar la participació dels usuaris, ha de tenir en compte la naturalesa del servei, el cost de referència, la capacitat econòmica de l'usuari o usuària, especialment el seu nivell de renda, i el sector de població a qui s'adreça la prestació o el servei.

2. La determinació de les participacions s'ha de fonamentar en els principis d'equitat, solidaritat i redistribució. La Generalitat ha d'establir i regular un sistema de bonificacions per a la participació en les prestacions garantides, per tal d'atendre situacions d'insuficiència de recursos de l'usuari o usuària. Les bonificacions s'han d'establir en funció del nivell de renda personal i de les obligacions econòmiques respecte a les persones que l'usuari o usuària tingui a càrrec.

3. En el supòsit a què fa referència l'article 66.2, l'usuari o usuària pot participar en el cost del servei mitjançant l'aplicació compensatòria en origen de les pensions econòmiques públiques de les quals pugui ésser beneficiari.

4. No s'ha d'excloure ningú dels serveis o prestacions garantits per manca de recursos econòmics. Tampoc no s'ha de condicionar la qualitat del servei o la prioritat o urgència de l'atenció a la participació econòmica.

Títol VI

De la iniciativa privada en els serveis socials

Article 68

Disposicions generals

1. Les persones físiques i jurídiques privades tenen el dret de crear centres i establiments de serveis socials i de gestionar programes i prestacions d'aquesta naturalesa.
2. L'exercici del dret que estableix l'apartat 1 està subjecte a un règim d'autorització prèvia i requereix, en tots els casos, el compliment dels requisits de qualitat i garantia i de les altres condicions que estableix la normativa reguladora dels serveis socials de Catalunya.

Article 69

Modalitats d'iniciativa privada

1. La iniciativa privada en matèria de serveis socials pot ésser exercida per entitats d'iniciativa social i per entitats d'iniciativa mercantil.
2. Són entitats d'iniciativa social les fundacions, associacions, cooperatives, organitzacions de voluntariat i les altres entitats i institucions sense ànim de lucre que aconsegueixen activitats de serveis socials.
3. Són entitats d'iniciativa mercantil les persones jurídiques i les altres entitats privades amb ànim de lucre que aconsegueixen activitats de serveis socials i que adopten qualsevol forma societària reconeguda per la legislació mercantil.

Article 70

Entitats de serveis socials acreditades

1. Les entitats d'iniciativa privada que ho sol·licitin poden formar part de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, per a la qual cosa prèviament han d'obtenir la corresponent acreditació de l'Administració i han d'establir un conveni de col·laboració amb l'administració competent en matèria de serveis socials.
2. L'acreditació d'una entitat d'iniciativa privada comporta el dret de prestar serveis amb finançament públic, d'acord amb el que estableix la normativa reguladora de serveis socials i el conveni de col·laboració.
3. S'han d'establir, per reglament, les condicions de l'acreditació exigibles a qualsevol entitat amb independència de la seva titularitat. S'han de tenir en compte els criteris exigibles següents:

- a) L'establiment de nivells mínims comuns per a la qualitat dels serveis. Aquests paràmetres mínims comuns s'han de definir en funció dels aspectes estructurals i funcionals dels serveis i dels recursos humans dels centres respecte a la titulació, les competències i la dimensió de les plantilles.
- b) L'establiment d'unes condicions laborals homogènies entre el personal i els professionals de les entitats integrades a la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.
- c) Les actuacions i els requeriments necessaris per a garantir el compliment de la normativa ambiental.
- d) La participació de l'entitat en el Sistema d'Informació Social, tant pel que fa a la informació que ha d'aportar com als informes i a la informació individual a la qual pot tenir accés.
- e) La informació econòmicofinancera i de gestió i la que permeti l'avaluació dels centres.
- f) Els protocols o les guies de procediments d'atenció, que s'han de definir i implantar de comú acord entre les administracions i entitats de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

4. Les entitats de serveis socials acreditades poden col·laborar amb l'Administració en el desenvolupament d'equipaments i instal·lacions prioritàries per a la provisió de serveis socials. Les entitats d'iniciativa social tenen, a més, el dret de participar mitjançant llurs associacions representatives en el Consell General de Serveis Socials.

Article 71

Règim d'autorització administrativa

1. Les entitats d'iniciativa privada, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, han de sol·licitar una autorització per a la instal·lació i el funcionament de centres i establiments i per a l'acompliment d'activitats de serveis socials.
2. L'autorització administrativa correspon a l'Administració de la Generalitat i té com a finalitat essencial garantir el compliment dels requisits de qualitat i dels estàndards mínims en funció de les activitats acomplertes.
3. Les autoritzacions només es poden atorgar si es compleixen els requisits a què fa referència l'apartat 2, que han d'incloure els aspectes següents:
 - a) Les condicions materials, de seguretat i d'equipament exigibles als serveis en funció de llur naturalesa.
 - b) Les condicions d'edificació, emplaçament i condicionament dels centres i dels establiments.

c) Els requisits de titulació del personal, el nombre de treballadors, que ha d'ésser suficient tenint en compte el nombre de persones i necessitats que s'han d'atendre, i el grau d'ocupació

d) La presentació d'una memòria i d'un pla d'actuació en què s'especifiqui el règim d'intervenció, la manera de desenvolupar programes d'atenció i la metodologia i els procediments d'execució.

Article 72

Registre d'entitats d'iniciativa privada

1. El departament competent en matèria de serveis socials ha de portar un registre de les entitats d'iniciativa privada que hagin obtingut l'autorització corresponent per a prestar serveis socials.

2. En el Registre d'Entitats d'Iniciativa Privada, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, s'han de fer constar específicament les dades següents:

a) Les entitats que hagin obtingut l'acreditació a què fa referència l'article 70 i que formen part de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

b) La relació de convenis de col·laboració establerts amb les entitats privades.

c) Les incidències que es produeixen com a conseqüència de l'exercici de les funcions d'inspecció i sanció que estableixen les lleis i les incidències que afectin el règim d'autorització administrativa.

d) La composició actualitzada dels òrgans de govern i administració de les entitats.

e) Els comptes anuals auditats de les entitats privades acreditades.

Article 73.

Revocació i suspensió de l'autorització

1. L'autorització administrativa per a crear i gestionar centres i per a prestar serveis socials té la condició d'autorització de funcionament i està subjecta, per tant, al compliment permanent dels requisits exigits per a obtenir-la.

2. L'incompliment dels requisits exigits per a obtenir l'autorització pot comportar que es revocui, incoant prèviament el procediment corresponent.

3. L'autorització administrativa es pot suspendre com a conseqüència d'una mesura cautelar adoptada d'acord amb el règim d'infraccions i sancions que estableix el títol X.

Article 74

Delegació de la competència per a atorgar les autoritzacions administratives

1. La potestat per a atorgar les autoritzacions administratives a les entitats d'iniciativa privada es pot delegar als ens locals supramunicipals i als municipis de més de vint mil habitants, d'acord amb el que estableix la legislació municipal i de règim local.

2. L'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les altres funcions de direcció i control que la legislació municipal i de règim local li reserva, ha d'establir les directrius i els criteris necessaris per a garantir que l'exercici de la competència delegada s'adeqüi a les condicions necessàries d'objectivitat i d'igualtat.

Article 75

Règim d'actuació de les entitats d'iniciativa privada

1. Les entitats d'iniciativa social i les entitats d'iniciativa mercantil que hagin obtingut l'acreditació corresponent tenen la consideració d'entitats prestadores de serveis socials als efectes d'aquesta llei.

2. Les entitats d'iniciativa privada, en llur condició d'entitats prestadores de serveis socials, poden gestionar serveis socials de titularitat pública, mitjançant l'establiment del contracte corresponent amb l'administració competent. En aquest cas, passen a formar part de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

3. Els contractes que les entitats d'iniciativa privada fan amb l'Administració han d'estipular les funcions de control, seguiment i avaluació de llur execució. L'Administració ha de vetllar especialment per la garantia de la qualitat i dels estàndards mínims de prestació dels serveis.

4. La contractació de serveis socials per l'Administració es regeix pels principis de publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació, d'acord amb la normativa de contractes de les administracions públiques. Tanmateix, es poden establir per reglament, en funció de la naturalesa del servei, criteris de valoració especial respecte a les entitats d'iniciativa social i les entitats de serveis socials acreditades. Especialment, els plecs de clàusules que regeixin la contractació de serveis socials poden donar preferència en l'adjudicació de contractes, en condicions anàlogues, a les proposicions presentades per empreses que ocupin persones amb discapacitat reconeguda o amb risc d'exclusió social o que inverteixin els beneficis en finalitats d'atenció social. En els mateixos termes, es pot donar preferència, en l'adjudicació dels contractes i en l'establiment dels concerts, a entitats sense ànim de lucre, amb personalitat jurídica, la finalitat o l'activitat de les quals tingui relació directa amb l'objecte del contracte, d'acord amb llurs estatuts o normes fundacionals, i que estiguin inscrites en el registre oficial corresponent, d'acord amb els supòsits que estableix la normativa de contractació administrativa.

Article 76

Subvencions a entitats d'iniciativa social

1. L'Administració de la Generalitat i els ens locals competents en matèria de serveis socials poden atorgar subvencions i altres ajuts a les entitats d'iniciativa social per a coadjuvar a l'acompliment de llurs activitats de serveis socials.
2. Les polítiques de convenis de col·laboració, subvencions i ajuts s'han d'establir en funció del contingut i la finalitat dels plans de serveis socials elaborats d'acord amb aquesta llei i s'han d'adreçar fonamentalment a la creació, el manteniment, la millora i la modernització dels centres, a la promoció i el desenvolupament de programes i activitats de serveis socials, i a la promoció d'accions formatives i d'activitats de recerca i desenvolupament relacionades amb els serveis socials.
3. Els ajuts i les subvencions s'han d'atorgar d'acord amb els principis de publicitat, concurrència i igualtat.
4. Les entitats beneficiàries de finançament públic l'han de destinar a les finalitats previstes i han de donar compte a l'Administració de la seva aplicació. S'han de fixar per reglament les condicions necessàries per a garantir la transparència i la responsabilitat en la gestió privada dels fons públics.

Article 77

Entitats col·laboradores

1. Són entitats col·laboradores del sistema públic de serveis socials les entitats i les organitzacions sense ànim de lucre no compreses en les modalitats a què fa referència l'article 69 que coadjuven en l'aplicació de la política de serveis socials mitjançant l'acompliment de programes o activitats socials en col·laboració amb l'Administració o amb entitats de serveis socials acreditades.
2. Les entitats col·laboradores poden ésser beneficiàries de finançament públic si han estat reconegudes pel departament competent en matèria de serveis socials als efectes d'acreditar que llurs activitats coincideixen amb les finalitats de serveis socials o les complementen. S'han de fixar per reglament les condicions i els requisits necessaris per a obtenir el reconeixement.
3. Les organitzacions de foment de l'acció voluntària que compleixen els requisits i actuen en el marc que estableix la legislació del voluntariat de la Generalitat tenen la condició d'entitats col·laboradores de serveis socials.

Article 78

Acció de foment de la iniciativa social

1. Les entitats d'iniciativa social són un element definitori del sistema de serveis socials i un element clau en el foment dels serveis socials.

2. L'Administració de la Generalitat i els ens locals, als efectes del que estableix aquest títol, han de fomentar d'una manera preferent la creació i la participació de les entitats sense ànim de lucre en l'acompliment d'activitats de serveis socials.

3. Les administracions han de vetllar perquè les activitats de serveis socials es canalitzin mitjançant les fórmules que estableix aquest títol i n'han de garantir la coordinació amb el sistema públic de serveis socials.

Títol VII

Formació i recerca en serveis socials

Article 79

Acció de foment de la formació i la recerca

1. La Generalitat, en col·laboració amb els municipis i els altres ens locals, ha d'adoptar les mesures necessàries per a fomentar l'acompliment d'activitats i programes adreçats a la formació i el millorament de les capacitats del personal professional de serveis socials i a la recerca i la innovació tecnològica en aquesta matèria.

2. El departament competent en matèria de serveis socials és l'òrgan encarregat de dur a terme les accions de foment. Amb aquesta finalitat, ha d'introduir en els plans d'actuació corresponents les accions següents:

a) La formació adequada a les necessitats del servei.

b) La recerca.

c) La coordinació amb els altres departaments implicats.

d) La participació en la regulació de les noves professions, de l'accés a aquestes i de les exigències del sistema de qualificació professional.

e) La formació per a la prevenció de riscos laborals.

3. La Generalitat pot crear centres i organismes especialitzats en matèria de formació i recerca en serveis socials i pot actuar de manera coordinada amb les universitats i els centres de formació i recerca de Catalunya, a fi de desenvolupar i gestionar les actuacions que estableix aquest article i, especialment, els plans de formació i de recerca.

Article 80

Formació permanent

1. La formació permanent té com a finalitat l'ampliació de coneixements teòrics i pràctics i el millorament i l'actualització de les competències i les habilitats del personal professional de serveis socials.

2. L'acció formativa té com a objectiu final garantir la qualitat, l'eficiència i l'eficàcia de l'atenció social en benefici dels usuaris i dels ciutadans en general.

3. L'acció formativa té com a destinataris el personal professional dels serveis de titularitat pública i el que presta serveis en centres privats acreditats. En aquest darrer cas, els convenis de col·laboració que les entitats privades estableixen amb l'Administració han de fixar les condicions d'accés als programes i les activitats de formació.

4. L'Administració pot dur a terme l'acció formativa del personal professional dels serveis socials directament o per mitjà de convenis de col·laboració amb centres públics o privats.

Article 81

Recerca i innovació tecnològica

1. Les actuacions en matèria de recerca i innovació tecnològica tenen com a finalitat essencial la realització d'estudis sobre les necessitats actuals i futures d'atenció social, sobre les causes i els factors que incideixen en la demanda de serveis i sobre l'avaluació dels sistemes organitzatius, de gestió i econòmics del funcionament dels serveis socials existents i dels que es poden implantar en el futur.

2. Les actuacions en matèria de recerca i innovació tecnològica s'han de dur a terme seguint els criteris que estableix el Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials i en col·laboració amb el departament competent en matèria de recerca, amb les universitats i amb centres superiors o instituts especialitzats en la recerca i la innovació aplicades als serveis socials.

Títol VIII

De la qualitat dels serveis socials

Article 82

Disposicions generals

1. La qualitat dels serveis socials és un principi rector del sistema de serveis socials i un dret dels usuaris. Aquesta qualitat s'ha de basar en les noves modalitats i tècniques prestacionals disponibles per a permetre que els serveis socials millorin i s'adaptin d'una manera continuada.

2. La qualitat de les condicions laborals i socials dels treballadors dels serveis socials contribueix a definir la qualitat d'aquest àmbit.

Article 83

Àmbit d'aplicació

Les normes sobre qualitat dels serveis socials s'apliquen a la iniciativa pública i privada en matèria de serveis socials i obliguen les administracions competents, les entitats d'iniciativa privada i els professionals i els proveïdors de serveis socials.

Article 84

Establiment dels criteris de qualitat

1. Correspon al Govern establir els criteris i els estàndards mínims i òptims de qualitat de les activitats i les prestacions de serveis socials.
2. Correspon al Govern establir els mecanismes d'avaluació i garantia del compliment dels criteris de qualitat.
3. El Govern, als efectes del que estableixen els apartats 1 i 2, ha de demanar un informe previ al Comitè d'Avaluació de Necessitats de Serveis Socials i al Consell General de Serveis Socials.

Article 85

Pla de qualitat

1. El Pla de qualitat és l'instrument bàsic per a assegurar el desenvolupament i l'aplicació dels criteris de qualitat, i forma part del Pla estratègic de serveis socials.
2. El Pla de qualitat ha de fomentar la formació continuada, la innovació i el millorament continuat de les activitats i les prestacions socials, i l'estabilitat laboral dels professionals, i ha de promoure la màxima participació de tots els implicats en la detecció d'insuficiències i la proposta de solucions.
3. El Pla de qualitat, d'acord amb el que s'estableixi per reglament, ha d'incloure els continguts següents:
 - a) La definició dels objectius de qualitat.
 - b) Els instruments i els sistemes de millorament globals o sectorials.
 - c) Els estudis d'opinió i els resultats dels procediments de participació dels usuaris i de llurs famílies.
 - d) Els requisits de qualitat exigibles a les activitats i prestacions socials corresponents a la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.
 - e) Els mecanismes i els sistemes d'avaluació de l'assoliment dels objectius.

4. El contingut del Pla de qualitat és el marc de referència per a establir els criteris i els estàndards òptims de qualitat a què fa referència l'article 84. Els òrgans consultius corresponents del Govern, del departament competent en matèria de serveis socials i dels ens locals han d'emetre un dictamen sobre el Pla de qualitat.

Article 86

Deontologia professional

1. La qualitat dels serveis socials incorpora, a més de les condicions materials, laborals i tècniques de la prestació dels serveis, l'exigència que els professionals de serveis socials compleixin els deures relatius a la deontologia professional.

2. Els deures relatius a la deontologia professional s'han d'incloure en els criteris de qualitat a què fa referència l'article 84 tenint en compte, si escau, les normes sobre deontologia elaborades pels col·legis professionals corresponents.

3. Correspon al departament competent en matèria de serveis socials promoure els valors i les bones pràctiques relatives a l'ètica en l'àmbit dels serveis socials.

Títol IX

De la inspecció, el control i el règim d'infraccions i sancions

Capítol I

Inspecció i control

Article 87

Competència

1. La funció d'inspecció i control sobre els serveis socials és exercida pel departament competent en aquesta matèria.

2. Els municipis i els altres ens locals han de col·laborar amb els serveis d'inspecció de l'Administració de la Generalitat.

3. L'Administració de la Generalitat, mitjançant un conveni, pot encomanar, als ens locals supramunicipals o als municipis de més de vint mil habitants que ho sol·licitin, la gestió de les actuacions pròpies de la inspecció amb relació als serveis radicats en els termes respectius.

Article 88

Personal d'inspecció

El personal inspector i les seves funcions es regeixen per la legislació aplicable en matèria d'actuacions inspectores.

Article 89

Activitats sotmeses a control

1. La prestació de serveis socials és subjecta a control administratiu. Els serveis i els establiments han de tenir l'autorització corresponent per a acomplir llurs activitats, d'acord amb el que estableix aquest article, i necessiten també l'autorització per a modificar llur estructura funcional o llur capacitat assistencial, per a canviar d'emplaçament o de titularitat i per al cessament temporal o definitiu del funcionament.
2. L'autorització de serveis i establiments de titularitat pública requereix l'acord de creació de l'administració titular i la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.
3. L'autorització dels serveis que es prestin en establiments socials de titularitat privada requereix una llicència municipal per a l'inici de l'activitat i la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.
4. L'autorització de serveis socials que no necessitin un establiment per a acomplir llur activitat requereix la inscripció en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

Capítol II

Infraccions i sancions

Article 90

Infraccions

1. Són infraccions administratives en matèria de serveis socials les accions o omissions tipificades per aquesta llei contràries a la normativa.
2. Les infraccions poden ésser lleus, greus o molt greus segons la naturalesa del deure infringit i l'entitat del dret afectat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.
3. Sens perjudici del que estableixen els apartats 1 i 2, les infraccions i les sancions que tipifica la Llei de l'Estat 39/2006, del 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, es poden desplegar per a aplicar-se a Catalunya.

Article 91

Subjectes responsables de la infracció

1. Són subjectes responsables de les infraccions que tipifica aquesta llei les persones físiques o jurídiques titulars dels serveis o establiments socials i els gestors i directius d'aquests. També en poden ésser responsables les persones que assumeixin les funcions d'administració, gerència, direcció o responsabilitat en algun àmbit concret del servei.

2. Les obligacions que s'imposin conjuntament a diverses persones impliquen la responsabilitat solidària d'aquestes. Si, un cop iniciat un procediment sancionador, canvia la titularitat del servei, les persones físiques o jurídiques que passin a ésser-ne titulars o a exercir les funcions a què fa referència l'apartat 1 en la prestació del servei responen subsidiàriament.

3. Són responsables de les infraccions que tipifiquen els articles 106, 107 i 108 els usuaris de serveis públics o els beneficiaris de prestacions públiques.

Article 92

Obligacions de les entitats

1. Les entitats titulars de serveis i establiments socials i llurs responsables han de prestar els serveis d'acord amb els requeriments exigits i han de vetllar perquè, en la prestació del servei, es respectin els drets dels usuaris i s'apliqui la normativa, amb la diligència que exigeix la naturalesa de l'activitat que s'acompleix, entenent que el bé jurídic protegit és l'interès i el benestar integral de l'usuari o usuària.

2. Les entitats titulars de serveis i establiments socials han de comparèixer, mitjançant llurs representants o mitjançant els responsables de la prestació del servei, a les oficines de l'Administració a requeriment de la Inspecció de Serveis Socials, han de facilitar l'exercici de la inspecció i han de complir els requeriments de l'Administració amb relació al compliment de la normativa i, si escau, en els termes convinguts.

Article 93

Concurrència amb l'ordre jurisdiccional penal

1. Si les infraccions poden ésser constitutives de delictes o falta, l'òrgan competent ho ha de comunicar al Ministeri Fiscal o a l'òrgan judicial que correspongui. En aquest cas, s'ha de suspendre el procediment si hi ha identitat de subjecte, fets i fonament, un cop l'autoritat judicial hagi comunicat que s'ha iniciat el procés penal.

2. La comunicació al Ministeri Fiscal o a l'òrgan judicial o el fet que aquests iniciïn les actuacions no afecta el compliment immediat de les mesures cautelars adoptades en els casos de risc greu per a la seguretat o la salut dels usuaris. Les mesures cautelars adoptades han d'ésser ratificades o revocades per l'òrgan judicial competent tan aviat com s'iniciïn les actuacions corresponents, un cop escoltat el Ministeri Fiscal.

Article 94

Prescripció de les infraccions i les sancions

1. Les infraccions lleus que tipifica aquesta llei prescriuen al cap d'un any; les greus, al cap de dos anys, i les molt greus, al cap de tres anys, a comptar de la data de la comissió de la infracció.
2. Les sancions lleus imposades d'acord amb el que estableix aquesta llei prescriuen al cap d'un any; les greus, al cap de dos anys, i les molt greus, al cap de tres anys, a comptar de l'endemà del dia en què la resolució sancionadora esdevé ferma.

Article 95

Procediment

El procediment sancionador que els òrgans competents per a iniciar, instruir i resoldre els expedients sancionadors en matèria de serveis socials han d'aplicar és el que estableix la normativa del procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de l'Administració de la Generalitat. Aquest procediment s'ha d'aplicar respectant els principis generals en matèria sancionadora que estableix la Llei de l'Estat de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Capítol III

Infraccions de les entitats

Article 96

Infraccions lleus

Són infraccions lleus de les entitats les següents:

- a) No portar el llibre de registre d'usuaris dels serveis o no tenir-lo degudament actualitzat d'acord amb els requisits que exigeix la normativa reguladora.
- b) Modificar o incomplir les condicions que han motivat l'autorització administrativa de funcionament, si no s'incomplixen les condicions materials o funcionals legalment exigibles.
- c) Cessar en la prestació del servei, prèviament autoritzat, sense autorització administrativa o sense comunicar a l'Administració les alternatives ofertes als usuaris.
- d) Incomplir l'obligació legalment establerta de formació del personal o d'informació per a l'exercici de les seves funcions respecte a l'usuari o usuària.

- e) Incomplir la normativa reguladora de les condicions materials i funcionals mínimes que han de complir els serveis i els establiments, si l'incompliment no posa en perill la salut o la seguretat dels usuaris i si aquesta llei no tipifica expressament aquestes infraccions com a greus o molt greus.
- f) Que el programa individualitzat d'atenció i d'activitats, els protocols d'actuació i els registres preceptius incompleixin la normativa, si no es vulneren els drets dels usuaris.
- g) Que el reglament de règim interior o el document de contracte assistencial amb l'usuari o usuària incompleixi la normativa, si no es vulneren els drets dels usuaris.
- h) Que la informació publicada al tauler d'anuncis no s'ajusti a la realitat del funcionament del servei o de l'establiment, si no es causa un perjudici greu als usuaris.
- i) No tenir actualitzat l'expedient assistencial, si no es vulneren els drets dels usuaris.

Article 97

Infraccions greus

Són infraccions greus de les entitats les següents:

- a) No tenir el programa individualitzat d'atenció i d'activitats, els protocols d'actuació i els registres preceptius, o que aquests no s'ajustin a la normativa i això comporti la vulneració dels drets dels usuaris.
- b) No tenir o no aplicar el reglament de règim interior, no tenir subscrit el contracte assistencial amb l'usuari o usuària o incomplir-ne els pactes, o que aquest no s'ajusti a la normativa i això comporti la vulneració dels drets dels usuaris.
- c) No mantenir l'establiment i l'equipament en les condicions degudes d'higiene, salubritat i confort.
- d) No establir els nutrients i els valors calòrics necessaris en els àpats programats pel responsable higienicosanitari o la responsable higienicosanitària o que aquests no s'ajustin a la programació establerta.
- e) Incomplir o modificar el règim de preus.
- f) No tenir tauler d'anuncis o publicar-hi informació que no s'ajusti al que estableix la normativa o que no s'ajusti a la realitat del funcionament del servei o l'establiment i pugui causar perjudicis greus als usuaris.
- g) No tenir l'expedient assistencial de cada usuari o usuària amb el contingut requerit.

- h) Incomplir o modificar la normativa reguladora de l'accés als serveis.
- i) Superar el límit d'ocupació d'usuaris en espais d'ús comú, activitats i convivència d'acord amb els criteris que estableix la normativa reguladora de les condicions materials mínimes dels establiments.
- j) No comparèixer a les oficines de l'Administració quan els ho demani la Inspecció de Serveis Socials amb un requeriment degudament notificat o no aportar la documentació demanada en el requeriment.
- k) Vulnerar el dret de l'usuari o usuària a ésser informat dels aspectes assistencials i de salut i a prendre part en els òrgans de participació democràtica, si n'hi ha, o posar dificultats per al gaudiment dels drets que reconeix aquesta llei, si no són infraccions tipificades com a molt greus.
- l) Imposar dificultats injustificades per al gaudiment dels drets que reconeixen les lletres b, c, h, i, j, k i q de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 12.
- m) No tenir cura de la roba i dels estris d'ús personal dels usuaris.

Article 98

Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus de les entitats les següents:

- a) Deixar els serveis o l'establiment sense el personal responsable que asseguri que el servei es continuï prestant correctament, si això comporta perjudicis greus o molt greus als usuaris.
- b) Incomplir els requeriments de l'Administració per a aplicar les mesures correctores imposades, si això comporta perjudicis greus per als usuaris.
- c) Incomplir la normativa reguladora de la qualificació i la dedicació del personal o no garantir l'atenció directa continuada, si això comporta perjudicis greus per als usuaris.
- d) Superar el límit d'ocupació d'usuaris o de llits en un dormitori, instal·lar llits o altres mobles per a dormir en un espai inadequat per a l'ús de dormitori, o efectuar nous ingressos de persones residents després d'haver estat notificada una resolució administrativa de tancament.
- e) No tenir l'establiment adequat al grau de disminució dels usuaris o obstaculitzar-ne la llibertat de moviments o el contacte amb l'exterior.
- f) Exercir qualsevol forma de pressió sobre els usuaris, familiars o denunciants amb la finalitat de perjudicar l'acció inspectora.
- g) Incomplir els requeriments d'esmena fets per l'Administració, si es vulneren greument els drets dels usuaris o se n'afecta la seguretat.

- h) Prestar els serveis o canviar-ne l'emplaçament, sense autorització administrativa, o modificar-ne el contingut, amb relació a l'autorització, incomplint les condicions materials o funcionals.
- i) Prestar serveis de contingut similar als inclosos en la tipologia de serveis socials ocultant-ne la naturalesa per a eludir l'aplicació de la legislació.
- j) Incomplir la normativa reguladora de les condicions materials i funcionals mínimes que han de complir els serveis i els establiments, si l'incompliment posa en perill la salut o la seguretat dels usuaris.
- k) Tractar els usuaris d'una manera discriminatòria o sense la consideració o el respecte deguts a llur dignitat, intimitat o situació psíquica i física, sia de paraula, per acció o per omissió.
- l) Imposar als usuaris un horari totalment inadequat pel que fa al descans o als àpats d'acord amb els estàndards de vida socialment admesos.
- m) Imposar dificultats injustificades als usuaris per al gaudiment dels drets que reconeixen les lletres a, d, e, f, g, l, m, n, o i p de l'apartat 1 de l'article 12.
- n) Incomplir les condicions relatives a la higiene, la salut i les dietes dels usuaris, a l'organització i l'administració correctes dels medicaments i a l'accés als recursos sanitaris necessaris.
- o) Actuar amb manca de transparència i claredat en l'administració i custòdia dels béns dels usuaris, si, per raó de llur situació física o psíquica, els directors, administradors o responsables actuen com a guardadors de fet.
- p) Servir aliments en quantitat insuficient, o que no compleixin les condicions higièniques, dietètiques, nutritives i de valor calòric correctes, o sense tenir una cura especial en els menjars triturats.
- q) Obstaculitzar l'acció inspectora dels serveis impedit l'accés a l'establiment, les dependències i els documents o posant-hi traves, i obstaculitzar la comunicació lliure amb els usuaris, treballadors o responsables.
- r) Falsejar dades a la Inspecció de Serveis Socials.

Article 99

Sancions

1. Les infraccions lleus es poden sancionar amb una multa per una quantia equivalent a l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples corresponent a un període d'entre un dia i quatre mesos.
2. Per la comissió d'infraccions greus es pot imposar una de les sancions següents o més d'una:

- a) Multa per una quantia equivalent a l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples corresponent a un període d'entre quatre mesos i un dia i vuit mesos.
- b) Inhabilitació temporal per un període de fins a cinc anys del director o directora o del responsable higienicosanitari o la responsable higienicosanitària del servei.
- c) Prohibició de finançament públic per un període màxim de dos anys.
- d) Tancament total o parcial de l'establiment o suspensió total o parcial de la prestació de serveis o de l'acompliment d'activitats, per un període d'un any.

3. Per la comissió d'infraccions molt greus es pot imposar una de les sancions següents o més d'una:

- a) Multa per una quantia equivalent a l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples corresponent a un període d'entre vuit mesos i un dia i un any.
- b) Inhabilitació definitiva o temporal per un període superior a cinc anys i no superior a deu anys del director o directora o del responsable higienicosanitari o la responsable higienicosanitària del servei.
- c) Prohibició de finançament públic per un període superior a dos anys i inferior a cinc anys.
- d) Tancament total o parcial de l'establiment o suspensió total o parcial de la prestació de serveis o de l'acompliment d'activitats, per un període superior a un any i no superior a cinc anys.
- e) Cancel·lació total o parcial de l'autorització de l'operativitat social de l'entitat.

4. L'òrgan sancionador, en cas d'infraccions molt greus comeses pels titulars o els gestors de serveis i establiments socials, pot acordar publicar les sancions fermes en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i en els mitjans de comunicació social pertinents.

Article 100

Graduació de les sancions

1. Per a concretar les sancions que sigui procedent imposar i, si escau, per a graduar la quantia de les multes i la durada de les sancions temporals, les autoritats competents han de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció o les sancions aplicades, considerant especialment els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de l'infractor o infractora.

- b) Els perjudicis físics, morals i materials causats a persones o béns i la situació de risc creada o mantinguda.
 - c) La reincidència o la reiteració.
 - d) La transcendència econòmica i social de la infracció.
 - e) L'incompliment reiterat dels advertiments o recomanacions previs de la Inspecció de Serveis Socials.
 - f) El caràcter permanent o transitori de la situació de risc creada per la infracció.
 - g) El compliment per iniciativa pròpia de les normes infringides, en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador, si encara no s'ha dictat una resolució.
2. Si el benefici econòmic que resulta d'una infracció tipificada per aquesta llei és superior a la sanció pecuniària que hi correspon, aquesta es pot incrementar fins a la quantia equivalent al benefici obtingut.
 3. Si la infracció comesa deriva de l'incompliment de la normativa vigent en matèria de preus, la resolució sancionadora pot incloure un pronunciament sobre el pagament als usuaris d'una indemnització d'una quantia equivalent a l'import de les quanties indegudament percebudes.
 4. Si se sanciona un establiment per manca d'autorització administrativa, la multa que, si escau, se li imposi es pot incrementar un 10% per cada usuari o usuària que hi hagi ingressat a partir de l'inici de l'expedient.
 5. L'objectiu de la sanció ha d'ésser la correcció de les distorsions i dels perjudicis causats.

Article 101

Competència

La competència per a imposar les sancions a les entitats que estableix aquesta llei correspon al secretari o secretària general del departament competent en matèria de serveis socials.

Article 102

Execució de les sancions

1. Les resolucions que imposen sancions poden contenir un requeriment perquè s'esmenin les infraccions corresponents i establir un termini raonable per a complir-lo. Si venç aquest termini sense que s'hagin esmenat les infraccions, amb independència de les actuacions sancionadores que l'incompliment pugui comportar, l'Administració pot imposar multes coercitives

reiterades per uns lapses que siguin suficients perquè es compleixi el que ha estat ordenat, fins a una quantia màxima total de 600 euros.

2. Si la infracció que és objecte d'un expedient comporta un risc greu per a la seguretat o la salut de l'usuari o usuària, el requeriment a què fa referència l'apartat 1 es pot fer en qualsevol moment del procediment. Si s'incompleix, en el supòsit que l'esmena pugui ésser executada per una persona diferent de l'obligada, l'Administració l'ha d'executar subsidiàriament a càrrec de la persona obligada.

Article 103

Mesures de protecció provisional

1. En casos d'urgència extraordinària motivada pel risc d'afectament de la salut i la seguretat dels usuaris dels serveis socials, l'òrgan sancionador pot, d'ofici o a instància de part, adoptar les mesures necessàries perquè la situació de risc cessi i, especialment, acordar la suspensió de les activitats del servei o de l'establiment.

2. Les mesures de protecció provisional han d'ésser confirmades, modificades o aixecades pel corresponent acord d'inici del procediment sancionador, el qual s'ha de produir en el termini de quinze dies a partir de l'adopció de les mesures.

Article 104

Mesures cautelars en el procediment sancionador

1. L'òrgan competent per a iniciar l'expedient, en qualsevol moment del procediment, pot adoptar, mitjançant un acord motivat, les mesures cautelars necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució final.

2. Les mesures cautelars s'han d'ajustar en intensitat i proporcionalitat a la naturalesa i la gravetat de la presumpta infracció.

3. Es poden adoptar les mesures cautelars següents:

a) El tancament temporal total o parcial de l'establiment o la suspensió temporal total o parcial de la prestació de serveis o de l'acompliment d'activitats, incloent en aquesta darrera categoria la prohibició d'acceptar nous usuaris.

b) Una prestació de fiança fins a una quantia equivalent a l'import mínim de la multa que podria correspondre per la comissió de la presumpta infracció.

4. Durant la tramitació del procediment s'han d'aixecar les mesures cautelars si desapareixen les causes que en van motivar l'adopció. La resolució definitiva de l'expedient ha de ratificar o deixar sense efecte la mesura cautelar adoptada.

Article 105

Destinació de l'import de les sancions

1. La persona sancionada, a criteri de l'òrgan sancionador, pot destinar l'import de les sancions de caràcter econòmic directament al millorament dels serveis que presta. En aquest cas, ha d'acreditar que ha esmenat totes les infraccions objecte de sanció abans que es dicti la resolució sancionadora.

2. L'Administració de la Generalitat ha de destinar els ingressos derivats de la imposició de les sancions que estableix aquesta llei al millorament de la qualitat i a la cobertura de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

Capítol IV

Infraccions i sancions dels usuaris o beneficiaris de prestacions

Article 106

Infraccions lleus

Són infraccions lleus dels usuaris o beneficiaris de prestacions les següents:

- a) No facilitar a l'entitat o a l'òrgan de l'Administració corresponent les dades que els requereixin.
- b) No comparèixer en la data fixada davant l'òrgan gestor de la prestació quan aquest els ho requereixi.
- c) Mostrar manca de consideració i de respecte vers el personal del centre, els altres usuaris o els visitants.
- d) Incomplir els preceptes del reglament de règim interior l'incompliment dels quals no estigui tipificat com a falta greu o molt greu.

Article 107

Infraccions greus

Són infraccions greus dels usuaris o beneficiaris de prestacions les següents:

- a) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.
- b) Falsejar dades a l'Administració.
- c) No comunicar a l'Administració els canvis o les alteracions de les circumstàncies o dels requisits que van determinar la concessió de la prestació.
- d) Produir danys a les instal·lacions del centre.
- e) Alterar greument la convivència al centre.

Article 108

Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus dels usuaris o beneficiaris de prestacions les següents:

- a) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.
- b) Falsejar dades a l'Administració si la falsedat ha estat determinant per a accedir a la prestació.
- c) Tenir un comportament incívic o agressiu, d'una manera continuada, que comporti un risc per als usuaris i per al personal i que faci inviable la convivència al centre.
- d) Incomplir els pactes del contracte assistencial.
- e) No destinar la prestació a la finalitat per a la qual s'ha concedit.

Article 109

Sancions

1. Les infraccions lleus es poden sancionar amb una amonestació o una multa per un import de fins a la meitat de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.
2. Les infraccions greus es poden sancionar amb la suspensió de la condició d'usuari o usuària o de beneficiari o beneficiària de la prestació o amb el trasllat, per un període màxim de dotze mesos.
3. Les infraccions molt greus es poden sancionar amb l'extinció de la prestació o del servei o amb el trasllat definitiu.

Article 110

Competència

La competència per a imposar als usuaris o beneficiaris d'una prestació les sancions que estableix aquesta llei correspon a la persona titular de l'òrgan que ha concedit la prestació.

Article 111

Mesures cautelars

1. L'òrgan competent per a iniciar l'expedient, en qualsevol moment del procediment, pot adoptar, mitjançant un acord motivat, les mesures cautelars necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució final.

2. Les mesures cautelars poden consistir en la suspensió de la prestació o en el trasllat temporal.

Disposicions addicionals

Primera

Mesures per a la promoció de l'autonomia personal

1. El Govern ha d'establir per reglament el barem i el sistema de valoració de les situacions de dependència en funció de llur naturalesa, grau, intensitat, caràcter temporal o permanent i estabilitat o inestabilitat.

2. Les persones amb dependència o llurs representants legals tenen dret a participar en la valoració de llurs necessitats d'atenció social. L'Administració ha de garantir que tinguin dret a escollir d'entre els suports socials que els ofereixin el que faci més viable llur projecte de vida, dins llur programa individual d'atenció.

3. La Generalitat ha de determinar, mitjançant el corresponent pla sectorial, els indicadors de cobertura i valoració de les situacions de dependència.

4. Les prestacions destinades a la promoció de l'autonomia personal de persones amb dependència a càrrec de fons estatals han d'estar integrades en la Cartera de serveis socials d'acord amb el que estableix l'article 24.

5. La Cartera de serveis socials que el Govern aprovi inicialment ha de prioritzar els serveis que permetin a les persones amb dependència gaudir de la major autonomia personal possible, incloent-hi les prestacions tecnològiques, l'assistent personal i l'atenció domiciliària, i també els programes de desenvolupament comunitari. La figura de l'assistent personal ha d'ésser regulada per reglament.

6. La Generalitat ha de promoure la formació en drets de les persones amb diversitat funcional per a facilitar-los l'adopció d'un model de vida independent.

Segona

Nivell d'objectius de les prestacions garantides en la cartera de serveis socials 2008-2009

1. La cartera de serveis socials corresponent als exercicis pressupostaris 2008 i 2009 ha d'arribar a un primer nivell d'objectius de dotació de serveis que garanteixi un primer conjunt de prestacions.

2. La Cartera de serveis socials 2008-2009 ha d'incloure almenys els requisits següents:

- a) Les àrees bàsiques de serveis socials han de tenir una dotació de tres diplomats en treball social i dos diplomats en educació social per cada quinze mil habitants.
- b) La dotació de professionals dels equips d'atenció a la infància i l'adolescència i dels equips de valoració de les persones amb discapacitat s'ha d'incrementar el 50%.
- c) Els serveis d'ajuda a domicili han d'arribar a atendre el 4% de les persones de seixanta-cinc o més anys.
- d) El nombre de persones ateses pel servei de teleassistència domiciliària ha d'arribar a 24.000.
- e) L'assistència tecnològica, el servei d'assistent personal i les ajudes instrumentals destinades a mantenir o millorar l'autonomia personal que tinguin caràcter de dret subjectiu han d'arribar, d'acord amb els programes individuals d'atenció, a les persones en situació de dependència de grau III, d'acord amb la classificació que estableix la Llei de l'Estat 39/2006.
- f) El nombre d'hores d'atenció dels serveis d'atenció precoç ha d'arribar a una mitjana d'1,2 hores setmanals i a un mínim de 25.000 usuaris.
- g) El nombre de places en serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents s'ha d'incrementar el 50%.
- h) El nombre de places de residències i centres de dia de gent gran, residències, llars residència, centres de dia, centres d'atenció especialitzada i centres ocupacionals per a persones amb discapacitat o amb malaltia mental s'ha d'incrementar el 20%.
- i) S'han de dotar les places d'acolliment residencial per a infants i adolescents que calguin per a atendre les necessitats detectades.

Tercera

Comissions sectorials del Consell General de Serveis Socials

Se substitueixen els consells sectorials de la Generalitat en matèria de serveis socials per comissions sectorials del Consell General de Serveis Socials. En conseqüència, se suprimeixen:

- a) El Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció a la Gent Gran.
- b) El Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció a les Persones amb Disminució.
- c) El Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció Primària.
- d) El Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció a la Infància de Catalunya.

Quarta

Relació entre les àrees bàsiques de serveis socials i les àrees bàsiques de salut

El Govern, en el termini de tres anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'establir un pla específic de relació i suport mutu entre les àrees bàsiques de serveis socials i les àrees bàsiques de salut que inclogui els àmbits funcional i organitzatiu i els mitjans materials.

Cinquena

Sistema català d'autonomia i atenció a la dependència

1. En el marc del sistema públic de serveis socials, es configura una xarxa d'atenció a la dependència i la vida autònoma que comprèn el conjunt de recursos, equipaments, projectes, programes, activitats i prestacions de serveis, econòmiques i tecnològiques en aquest àmbit d'atenció i protecció, com a Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència, als efectes del desplegament i l'aplicació a Catalunya del Sistema d'Autonomia i Atenció a la Dependència, creat amb caràcter general per la Llei de l'Estat 39/2006.

2. La xarxa pública per a l'autonomia i l'atenció a la dependència es vincula a la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

Sisena

Agència de gestió de les polítiques públiques del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència

Una agència ha de gestionar les polítiques públiques del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència. Aquesta agència s'ha de constituir com a entitat de dret públic sotmesa al dret privat i s'ha de regir per la seva pròpia norma de creació i per la normativa aplicable a l'empresa pública catalana.

Setena

Marc de cooperació interadministrativa

El que estableix l'article 41 s'ha d'entendre sens perjudici del marc de cooperació interadministrativa que s'estableixi per a desplegar la Llei de l'Estat 39/2006.

Vuitena

Fitxer únic de dades personals

El fitxer únic de dades personals de les prestacions socials de caràcter econòmic que regula l'article 11.3 de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de

prestacions socials de caràcter econòmic, s'integra en el Sistema d'Informació Social.

Novena

Modificació de la Llei 13/2006

Es modifiquen l'article 6.2 i l'encapçalament de l'article 6.3 de la Llei 13/2006, que resten redactats de la manera següent:

«2. Les prestacions econòmiques de dret de concurrència es creen per un acord del Govern.

»3. Les lleis i els actes de creació de les prestacions a què fan referència els apartats 1 i 2 han de determinar necessàriament:»

Disposicions transitòries

Primera

Consells sectorials de serveis socials

Els consells sectorials de serveis socials es mantenen i exerceixen llurs funcions fins que un reglament creï les corresponents comissions sectorials del Consell General de Serveis Socials.

Segona

Mesures de desconcentració i descentralització dels serveis propis de la Generalitat

1. El departament competent en matèria de serveis socials ha d'organitzar funcionalment els seus serveis territorials en dues àrees operatives: l'àrea de serveis propis de la Generalitat i l'àrea de serveis que es poden descentralitzar cap als ens locals.

2. S'han de constituir comissions interadministratives de cooperació institucional entre la Generalitat i els ens locals competents de cada vegueria, que s'han de responsabilitzar de fixar els objectius de gestió dels serveis de la Generalitat al territori corresponent que es puguin descentralitzar, n'han de fer el seguiment i n'han d'avaluar els resultats. Aquestes comissions han d'ésser compostes per tres cinquenes parts de membres de la Generalitat i dues cinquenes parts de membres dels ens locals afectats.

3. Mentre no s'aprovi l'organització territorial de Catalunya, les administracions locals i les administracions supramunicipals, que són les diputacions provincials, els consells comarcals, les mancomunitats de municipis i els consorcis municipals, poden assumir les funcions que aquesta llei atribueix als ens locals supramunicipals. En tot cas, s'han de respectar les competències que els ajuntaments i els consells comarcals tenien assumides en el moment

de l'entrada en vigor d'aquesta llei i s'ha d'assegurar la participació dels ajuntaments dels municipis de més de vint mil habitants i dels consells comarcals del territori corresponent, mitjançant la constitució d'un consell assessor de cada comissió interadministrativa de cada vegueria, amb la presència de les corresponents administracions locals competents en matèria de serveis socials.

4. En el termini de dos anys a partir de l'aprovació d'aquesta llei, el Govern ha de crear per decret les comissions mixtes de transferències i n'ha de regular la composició i les funcions. Aquestes comissions han d'establir el procés de traspàs o delegació de competències, han de fixar els protocols d'actuació corresponents i han de proposar a les diverses administracions les fórmules pertinents de seguiment o de gestió conjunta dels serveis socials descentralitzats.

5. El que estableix aquesta disposició s'ha d'entendre sens perjudici del que estableix la Carta municipal de Barcelona.

Tercera

Mesures d'adaptació de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials a la desconcentració i descentralització dels serveis propis de la Generalitat

1. L'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials ha d'anar adaptant l'estructura i el funcionament al procés de desconcentració i descentralització administratives dels serveis socials de la Generalitat a mesura que aquest es vagi desenvolupant i que s'executin els corresponents traspàsos d'establiments i serveis.

2. En el marc del procés d'adaptació a què fa referència l'apartat 1, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials ha d'esdevenir l'organisme de l'Administració de la Generalitat responsable de la gestió de les prestacions econòmiques de caràcter individual i de la gestió dels convenis de col·laboració de la Generalitat amb les administracions locals competents en matèria de serveis socials.

Quarta

Mesures d'adaptació reglamentària

Mentre no es faci el desplegament reglamentari d'aquesta llei, s'han d'aplicar el Decret 284/1996, del 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials; el Decret 176/2000, del 15 de maig, de modificació del Decret 284/1996; el Decret 394/1996, del 12 de setembre, llevat dels preceptes relatius a les obligacions dels parents, i els reglaments de desplegament del text refós de les lleis 12/1983, del 14 de juliol, 26/1985, del 27 de desembre, i 4/1994, del 20 d'abril, en matèria d'assistència i serveis socials, aprovat pel Decret legislatiu 17/1994, del 16 de novembre.

Cinquena

Mesures de desenvolupament de la Cartera de serveis socials

1. El Govern, per a elaborar la primera cartera de serveis socials, ha de prendre com a base el Catàleg classificat de serveis i prestacions socials del Sistema Català de Serveis Socials, que s'annexa a aquesta llei.

2. El Govern pot actualitzar la Cartera de serveis socials, amb una freqüència biennal, durant els primers sis anys després de l'aprovació d'aquesta llei, perquè es pugui adequar amb més rapidesa i flexibilitat a les necessitats d'atenció social de la població, d'acord amb el que estableixin les lleis de pressupostos corresponents.

Sisena

Informe sobre la cartera de serveis socials 2008-2009

El Consell General de Serveis Socials, amb la composició i la regulació vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'emetre un informe sobre la Cartera de serveis socials 2008-2009.

Disposició derogatòria

Es deroguen el text refós aprovat pel Decret legislatiu 17/1994 i les altres disposicions que s'oposin al que estableix aquesta llei o la contradiguin.

Disposicions finals

Primera

Desplegament i execució

Es faculta el Govern i el conseller o consellera del departament competent en matèria d'assistència i serveis socials perquè dictin les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei i perquè adoptin les mesures pertinents amb la mateixa finalitat.

Seona

Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'1 de gener de 2008, llevat de la disposició addicional novena, que entra en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

2. El dret a les prestacions d'atenció a la dependència i la promoció de l'autonomia personal s'ha de fer efectiu d'acord amb el calendari d'aplicació progressiva de la Llei de l'Estat 39/2006, amb les adaptacions que, si escau, faci la Generalitat, d'acord amb la normativa.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 11 d'octubre de 2007

José Montilla i Aguilera

President de la Generalitat de Catalunya

Carme Capdevila i Palau

Consellera d'Acció Social i Ciutadania

Annex

Catàleg classificat de serveis i prestacions socials del Sistema Català de Serveis Socials

Com a element fonamental per a la garantia del dret als serveis socials de la xarxa pública i com a base prèvia per a elaborar la Cartera de serveis socials i perquè el Govern l'aprovi, es presenta el Catàleg classificat de serveis i prestacions del Sistema Català de Serveis Socials.

.1 Prestacions de serveis

1.1. Serveis socials bàsics

1.1.1. Servei bàsic d'atenció social

1.1.2. Serveis d'atenció domiciliària

1.1.2.1. Servei d'ajuda a domicili

1.1.2.2. Servei de les tecnologies de suport i cura

1.1.3. Serveis residencials d'estada limitada

1.1.3.1. Servei d'acolliment residencial d'urgència

1.1.3.2. Servei de residència temporal per a persones adultes en situació de marginació

1.1.4. Servei de menjador social

1.1.5. Servei d'assessorament tècnic d'atenció social

1.1.6. Serveis d'intervenció socioeducativa no residencial per a infants i adolescents

1.1.6.1. Servei de centre obert

1.1.7. Servei d'Informació i Atenció a les Dones

1.2. Serveis socials especialitzats

1.2.1. Infància, adolescència i joventut

1.2.1.1. Servei especialitzat d'atenció a la infància i a l'adolescència (SEAIA)

1.2.1.2. Servei de centre d'acolliment

1.2.1.3. Serveis residencials d'acció educativa

1.2.1.3.1. Servei de Centre Residencial d'Acció Educativa (CRAE)

1.2.1.3.2. Servei de Centre Residencial d'Educació Intensiva (CREI)

1.2.1.3.3. Servei d'Unitat d'Educació Intensiva

1.2.1.4. Servei de pis assistit per a joves de 16 a 18 anys

1.2.1.5. Servei de pis assistit per a joves majors de 18 anys

1.2.1.6. Servei de residència o pis per a joves vinculats a programes d'inserció laboral

1.2.1.7. Servei d'integració familiar

1.2.1.7.1. Servei d'Unitat Convivencial d'Acció Educativa

1.2.1.8. Servei de centre socioeducatiu diürn

1.2.1.9. Servei d'Acompanyament Especialitzat a Joves Tutelats i Extutelats (SAEJ)

1.2.1.10. Servei de suport a l'adopció internacional

1.2.1.11. Servei d'atenció postadoptiva

1.2.1.12. Servei del Telèfon de la Infància

1.2.1.13. Servei d'equips de valoració de maltractaments infantils (Evami)

1.2.2. Persones grans amb dependència o risc social

1.2.2.1. Servei de centre de dia per a gent gran de caràcter temporal o permanent

1.2.2.2. Servei d'atenció integral a les persones grans en l'àmbit rural

1.2.2.3. Servei de centre de nit per a persones grans amb dependència o risc social

1.2.2.4. Serveis de centres residencials per a gent gran

1.2.2.4.1. Servei de llar residència per a gent gran de caràcter temporal o permanent

1.2.2.4.2. Servei de residència assistida per a gent gran de caràcter temporal o permanent

1.2.2.5. Servei d'habitatge tutelat per a gent gran de caràcter temporal o permanent

1.2.2.6. Servei de família d'acollida per a gent gran

1.2.2.7. Servei de tutela per a gent gran

1.2.2.8. Servei de valoració de la dependència (SVD)

1.2.2.9. Punts per a la promoció dels drets i la defensa de la gent gran

1.2.3. Persones amb discapacitat

1.2.3.1. Serveis comuns per a persones amb discapacitat

1.2.3.1.1. Servei de valoració de la dependència (SVD)

1.2.3.1.2. Serveis de valoració i orientació

1.2.3.1.2.1. Servei d'orientació

1.2.3.1.2.2. Servei de valoració

1.2.3.1.3. Servei d'atenció precoç

1.2.3.1.4. Servei de transport adaptat

1.2.3.1.5. Servei de suport a la integració laboral extern (SSIL extern)

1.2.3.1.6. Servei complementari d'ajustament personal i social (SCAPS)

1.2.3.1.7. Servei de centre per a l'autonomia personal

1.2.3.1.8. Servei de teràpia ocupacional

1.2.3.2. Serveis per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.1. Servei de centre de dia d'atenció especialitzada temporal o permanent per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.2. Servei de centre de nit per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.3. Servei de suport a l'autonomia a la pròpia llar per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.4. Serveis d'acolliment residencial que requereixen suport intermitent o limitat per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.4.1. Servei de llar amb suport o llar residència temporal o permanent per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.5. Serveis d'acolliment residencial que requereixen suport extens o generalitzat per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.5.1. Servei de centre residencial temporal o permanent per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.6. Serveis de centres ocupacionals per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.6.1. Servei de teràpia ocupacional (STO) per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.6.2. Servei ocupacional d'inserció (SOI) per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.7. Servei de temps lliure per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.2.8. Servei de tutela per a persones amb discapacitat intel·lectual

1.2.3.3. Serveis per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.1. Servei de centre de dia d'atenció especialitzada temporal o permanent per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.2. Servei de centre de nit per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.3. Servei de suport a l'autonomia a la pròpia llar per a persones amb discapacitat física.

1.2.3.3.4. Serveis d'acolliment residencial que requereixen suport intermitent o limitat per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.4.1. Servei de llar amb suport o llar residència temporal o permanent per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.5. Serveis d'acolliment residencial que requereixen suport extens o generalitzat per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.5.1. Servei de centre residencial temporal o permanent per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.6. Serveis de centres ocupacionals per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.6.1. Servei de teràpia ocupacional (STO) per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.6.2. Servei ocupacional d'inserció (SOI) per a persones amb discapacitat física

1.2.3.3.7. Servei d'assistent personal per a persones amb discapacitat física

1.2.3.4. Serveis per a persones amb discapacitat sensorial

1.2.3.4.1. Servei d'intèrpret per a sords

1.2.3.5. Servei de suport a la integració sociolaboral i personal per a persones amb discapacitat visual i pluridiscapacitats afegides

1.2.4. Persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.1. Servei de centre de nit per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.2. Servei de suport a l'autonomia a la pròpia llar per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.3. Serveis d'habitatges per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.3.1. Servei de llar residència temporal o permanent per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.3.2. Servei de llar amb suport temporal o permanent per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.4. Servei de residència assistida temporal o permanent per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental

1.2.4.5. Servei de club social

1.2.4.6. Servei prelaboral

1.2.4.7. Servei de tutela per a persones amb malaltia mental

1.2.4.8. Servei de valoració de la dependència (SVD)

1.2.5. Persones afectades pel virus VIH/SIDA

1.2.5.1. Servei de centre de nit per a persones afectades pel virus VIH/SIDA

1.2.5.2. Servei temporal de llar amb suport per a persones afectades pel virus VIH/SIDA

1.2.5.3. Servei temporal de llar residència per a persones afectades pel virus VIH/SIDA

1.2.5.4. Servei de prevenció per a persones afectades pel virus VIH/SIDA

1.2.6. Cuidadors (familiars o altres cuidadors no professionals)

1.2.6.1. Servei de suport als familiars cuidadors i a altres cuidadors no professionals

1.2.7. Famílies amb problemàtica social i risc d'exclusió social.

1.2.7.1. Servei del Centre de Mediació Familiar de Catalunya

1.2.7.2. Servei d'atenció a les famílies

1.2.8. Dones en situació de violència masclista i els seus fills

1.2.8.1. Servei d'atenció especialitzada urgent per a dones en situació de violència masclista i per als seus fills

1.2.8.2. Serveis d'acolliment residencial per a dones en situació de violència masclista i per als seus fills

1.2.8.2.1. Servei de casa d'acolliment

1.2.8.2.2. Servei de pis amb suport

1.2.8.2.3. Servei de pis pont

1.2.8.3. Servei de centre d'intervenció especialitzada per a dones en situació de violència masclista i per als seus fills

1.2.8.4. Servei de punts de trobada per al compliment del règim de visites

1.2.8.5. Servei de la línia d'atenció a les dones en situació de violència masclista

1.2.8.6. Servei d'atenció psicològica

1.2.8.7. Servei d'assessorament jurídic

1.2.9. Víctimes de delictes amb violència o persones amb risc de patir-ne

1.2.9.1. Servei d'Atenció a la Víctima

1.2.10. Persones amb drogodependències

1.2.10.1. Servei de llar amb suport per a persones amb drogodependències

1.2.10.2. Servei de prevenció de drogodependències

1.2.10.3. Serveis de reinserció per a persones amb drogodependències

1.2.10.3.1. Servei de reinserció per a persones amb drogodependències

1.2.10.3.2. Servei de centre de dia per a persones amb drogodependències

.2 Prestacions econòmiques

2.1. Prestacions econòmiques de dret subjectiu

2.1.1. Prestació per a joves extutelats

2.1.2. Pensió no contributiva per jubilació

2.1.3. Pensió no contributiva per invalidesa

2.1.4. Prestació complementària per als pensionistes de la modalitat no contributiva, per invalidesa o jubilació

2.1.5. Ajuts assistencials de protecció als cònjuges supervivents

2.1.6. Prestació per al manteniment de les despeses de la llar dels cònjuges o familiars supervivents

2.1.7. Prestació per a l'acolliment d'una persona menor d'edat tutelada per la Generalitat

2.1.8. Prestació econòmica de caràcter universal per infant a càrrec

2.1.9. Prestació econòmica de caràcter universal per part, adopció o acolliment múltiple

2.1.10. Prestació econòmica vinculada al servei d'assistent personal per a persones amb discapacitat física

2.2. Prestacions econòmiques de dret de concurrència

2.2.1. Prestacions econòmiques de caràcter social per als treballadors del mar

2.2.2. Ajut per part, adopció o acolliment múltiple, sotmès al nivell d'ingressos de la unitat familiar

2.2.3. Ajut per adopció internacional

2.2.4. Ajuts personalitzats a l'allotjament

2.2.4.1. Ajuts per a evitar la pèrdua de l'habitatge

2.2.4.2. Ajuts al lloguer de l'habitatge per a determinats col·lectius

2.3. Prestacions econòmiques d'urgència social

.3 Prestacions tecnològiques

3.1. Ajudes tècniques dependents del sistema de serveis socials

3.1.1. Ajudes per a la mobilitat i el transport

3.1.2. Ajudes per a l'autonomia personal i la comunicació

3.2. Altres prestacions de suport a l'accessibilitat i de supressió de barreres dependents del sistema de serveis socials

3.2.1. Ajudes per a la supressió de barreres arquitectòniques i de barreres en la comunicació

3.2.2. Ajudes per a l'adaptació d'habitatges per a persones amb discapacitat

3.3. Aparells tècnics per a les tecnologies de suport i cura

(07.284.064)